

Møte torsdag den 14. desember kl. 18

President: J o r u n n R i n g s t a d

D a g s o r d e n (nr. 14):

1. Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) og enkelte andre lover (Innst. O. nr. 38 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 14 (2000-2001))
2. Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (Innst. O. nr. 37 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 9 (2000-2001) unntatt kap. 15 og 16)
3. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (Innst. O. nr. 29 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 9 (2000-2001) kap. 15 og 16)
4. Innstilling fra næringskomiteen om lov om elektronisk signatur (Innst. O. nr. 41 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 82 (1999-2000))
5. Innstilling fra kommunalkomiteen om lov om endringer i utlendingsloven (Innst. O. nr. 35 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 19 (2000-2001))
6. Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov om foretakspensjon m.v. (Innst. O. nr. 39 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 20 (2000-2001))
7. Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte-loven m.v. (Innst. O. nr. 40 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 24 (2000-2001))
8. Referat

Val av setjepresidentar

Presidenten: Presidenten vil gjere framlegg om at det blir valt to setjepresidentar for Odelstingets møte i dag – og ser det som vedteke.

Presidenten ber om framlegg på setjepresidentar.

Hill-Marta Solberg (A): Jeg foreslår Kjell Engebretsen og Marit Nybakk.

Presidenten: Marit Nybakk og Kjell Engebretsen er føreslegne som setjepresidentar. – Andre framlegg ligg ikkje føre, og Marit Nybakk og Kjell Engebretsen er samrøystes valde som setjepresidentar for Odelstingets møte i dag.

S a k n r . 1

Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) og enkelte andre lover (Innst. O. nr. 38 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 14 (2000-2001))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, sjå side 242)

S a k n r . 2

Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (Innst. O. nr. 37 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 9 (2000-2001) unntatt kap. 15 og 16)

Karin Lian (A) (ordfører for saken): Sosial- og helsedepartementet har lagt fram tolv forslag til lovendringer. Komiteen har fremmet et forslag om en ny lovbestemmelse om stønad til dekning av behandling hos ortoptist. I tillegg har Fremskrittspartiet og Høyre fremmet eget lovforslag om avkorting av pensjon mot arbeidsinntekt.

Noen av disse forslagene vil jeg redegjøre for.

I punkt 2 presiserer departementet at kiropraktorer ikke har anledning til å rekvirere laboratorieprøver. En tidligere lovendring ble misforstått, og nå har Statens Helsetilsyn uttalt at det ikke er faglig forsvarlig å gi kiropraktorene anledning til å rekvirere laboratorieprøver. Komiteen slutter seg til dette.

I punkt 4 lovfestes tilskudd til arbeidsreiser som er omtalt i budsjettet. Komiteen støtter forslaget om at tilskudd til arbeidsreiser, der dette er et alternativ til sykmelding, skal gis uavhengig av diagnose. I dag gis støtte kun til arbeidsreise når det er sykdom eller skade i støtte- og bevegsorganene. Komiteen ber i tillegg Regjeringen vurdere en ordning med transportstøtte istedenfor uføretrygd.

I punkt 8 klargjøres begrepet nødvendig utdanning for enslige forsørgere i forhold til utvidet overgangsstønad. Flertallet i komiteen støtter forslaget og påpeker at utdanningsstønad er et av flere hensiktsmessige virkemidler for å styrke enslige forsørgeres muligheter på det åpne arbeidsmarkedet, og dermed også å oppnå økonomisk uavhengighet.

I punkt 12, der forslaget går ut på at Trygderetten skal kunne omgjøre et påanket vedtak til ugunst for den ankende part, har komiteen bedt om at saken sendes på høring. Komiteen ber derfor om at punkt 12 sendes tilbake til Regjeringen.

I punkt 15 har komiteen fremmet forslag om at det lovfestes rett til stønad til dekning av behandling hos ortoptist. Etter komiteens mening vil ikke denne lovfestingen medføre merutgifter for staten, da pasientene har fått refusjon med hjemmel i § 5-22 i mer enn 30 år.

M a r i t N y b a k k hadde her overtatt presidentplassen.

Harald T. Nesvik (Frp): Jeg vil få lov til å knytte noen kommentarer til en del av de forslag til endringer som fremkommer i Ot.prp. nr. 9.

Det første punktet gjelder tilskudd til arbeidsreise i folketrygdloven §§ 8-14 og 10-7. Det er verd å merke seg at en samlet komite sier at den er blitt gjort kjent med

at funksjonshemmede som ikke selv kan kjøre bil eller benytte kollektivtrafikk, har vurdert om de i det hele tatt har råd til å være i arbeid, på grunn av manglende støtte til arbeidsreise. Alternativet blir da uførepensjon. For disse er dagens ordninger faktisk ikke tilstrekkelige slik Regjeringen fremholder i proposisjonen. Komiteen er av den oppfatning at det bør kunne gis varig støtte til arbeidsreiser til disse personene, slik at de skal kunne ta seg arbeid. Det er derfor verd å merke seg at en enstemmig komite fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere en ordning med transportstøtte istedenfor uføretrygd i de tilfeller bevegelseshemming er eneste grunnen til uføretrygden, og der den uføre har mulighet til fast arbeid.»

Fremskrittspartiet er meget glad for at en enstemmig komite står bak dette forslaget, og håper arbeidet kan gjøres raskt, slik at disse personene får en mulighet til å kunne gå ut i arbeid.

Regjeringen har ved fremleggelsen av denne proposisjonen lagt fram forslag om at Trygderettloven § 20 andre ledd skal endres slik at Trygderetten gis adgang til å omgjøre saker til ugunst for den ankende part. Prinsipielt er det selvfølgelig viktigst at loven blir oppfylt, enten det er til gunst eller ugunst for den enkelte. Det er imidlertid grunn til å tro at mange vil la være å anke til Trygderetten dersom muligheten til en lavere ytelse er til stede. Dette vil igjen kunne føre til at mange som har krav på bedre ytelser enn den de mottar, mister retten til å oppnå disse. Det er også et viktig moment at med de meget kompliserte reglene som legges til grunn for de fleste saker i folketrygden, er det for mange bortimot komplett umulig å forstå sin egen trygdesak fullt ut. Fremskrittspartiet har derfor tatt et standpunkt i denne saken som tilsier at Trygderetten ikke skal kunne anke til ugunst.

Et flertall i komiteen har ikke konkludert i saken slik Fremskrittspartiet har gjort, men sender saken tilbake til Regjeringen, slik at den kan sendes ut på høring, noe som foreløpig ikke har vært gjort i denne saken. Fremskrittspartiet må derfor si seg glad for at komiteen i hvert fall ikke på det nåværende tidspunkt støtter Regjeringens ønske om å la Trygderetten avgjøre til ugunst. Fremskrittspartiet vil derfor også stemme for det forslaget som går på å sende saken tilbake og ut på høring.

Fremskrittspartiet anser det som nødvendig å lovbeskytte opptjente rettigheter i folketrygden – dette for å bedre fremtidige pensjonisters mulighet til å planlegge sin egen pensjonisttilværelse med rimelig sikkerhet for at gitte betingelser ikke endres etter at opptjening i folketrygden har funnet sted. Fremskrittspartiet vil derfor i motsetning til det Regjeringen legger opp til, ha inn en bestemmelse i folketrygden som sikrer dette. Fremskrittspartiet fremmer derfor forslag om dette i tråd med Trygderettsutvalgets innstilling i NOU 1995:29.

Avslutningsvis tar jeg opp de forslagene der Fremskrittspartiet står alene eller sammen med andre.

Presidenten: Representanten Nesvik har tatt opp de forslag han har referert til.

Statsråd Guri Ingebrigtsen: Jeg er veldig glad for at komiteen har tatt opp dette med arbeidsreiser. Folk skal leve av eget arbeid. Det er den primære måten å leve på i vårt land, og det er det vi ser på som god sosialpolitikk. Da er det beklagelig at noen mennesker i dette landet faktisk ikke kan leve av eget arbeid fordi de ikke klarer å komme seg dit.

Departementet arbeider nå med et landsomfattende forsøk for å finne ut hvor mange det er som virkelig trenger dette, og på hva slags måte vi best kan imøtekomme behovene både når det gjelder arbeidsreiser og utdanningsreiser. Dette vil vi komme tilbake til like over nyttår.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 244)

S a k n r . 3

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (Innst. O. nr. 29 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 9 (2000-2001) kap. 15 og 16)

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 247)

S a k n r . 4

Innstilling fra næringskomiteen om lov om elektronisk signatur (Innst. O. nr. 41 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 82 (1999-2000))

Presidenten: Etter ønske fra næringskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 45 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet 10 minutter, de øvrige gruppene 5 minutter hver.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Erling Brandsnes (A) (ordfører for saken): To saker på dagsordenen i dag behandler spørsmålet om elektronisk signatur. Den første gjelder samtykke til EØS-komiteens avgjørelse om innlemmelse av en fellesskapsramme for elektroniske signaturer i vedlegg XI til EØS-avtalen. Dette er behandlet i Stortinget. Den andre er den vi nå har til behandling i Odelstinget, og som følger opp direktivet med en norsk lov om elektronisk signatur.

Deler av direktivet er allerede regulert i norsk rett, men departementet har valgt å foreslå å implementere direktivet i en egen ny lov med tilhørende forskrifter.

Bruken av Internett har økt svært raskt i Norge. Dette gjelder f.eks. banktjenester, det å levere selvangivelse og kommunikasjon via den raske og verdensomspennende e-posten. Handel over nettet blir også mer og mer vanlig.

Denne utviklingen har utløst behov for å ha systemer og kontrollrutiner, slik at en kan være sikker på at avsenderen er den han eller hun utgir seg for. Målet er derfor at en elektronisk underskrift eller signatur skal bli like akseptert og bindende som en håndskreven underskrift ved papirbasert kommunikasjon. Et harmonisert regelverk for elektroniske signaturer i Europa vil være med på å hindre barrierer for handel og gjøre bruk av nettet sikkert både for enkeltpersoner og bedrifter.

De andre nordiske land har arbeidet og arbeider også for å få lover som regulerer bruken av elektroniske signaturer. I Danmark har loven trådt i kraft fra 1. oktober i år.

Etter mitt syn er den foreslåtte lovteksten svært åpen, i den forstand at lovteksten ikke legger snevre rammer som kan sette grenser for en utvikling av ulike systemer for elektroniske signaturer. Etter hvert som elektronisk signatur blir akseptert og kommer i bruk, vil en få erfaringer som i neste omgang kan vise om det er behov for å stramme inn lovens bestemmelser.

Fordi dette er en ny lov og en ny måte å sikre avtaleinngåelse mellom to parter på, er det i lovteksten en rekke definisjoner. Dette gjør selvsagt at lovforslaget på et vis kan virke teoretisk og vanskelig tilgjengelig, og slik sett kan det være problematisk å fatte rekkevidden av lovens bestemmelser i dag. På samme måte kan det være vanskelig å forestille seg hvordan bruken av elektronisk signatur vil skje i praksis. Når systemene kommer på plass, vil det sannsynligvis ikke bli mer mystisk enn å bruke internettbank i dag.

For å sikre tilliten mellom avsender og mottaker skal det utstedes signaturer sammen med et sertifikat av en tredjepart, i loven kalt sertifikatutsteder. Loven legger opp til at signaturene og sertifikatene på det norske marked skal oppnå et visst sikkerhetsnivå. Når dette er til stede, kalles disse produktene for kvalifiserte. En slik kvalifisert signatur skal gis samme rettsvirkning som en håndskreven signatur. Det kan også bli brukt andre elektroniske signaturer som ikke oppfyller kravene til å få betegnelsen kvalifisert. Det er likevel grunn til å anta at brukerne vil foretrekke det høyeste sikre nivå, og at kvalifiserte signaturer dermed blir ledende innen elektronisk handel og kommunikasjon hvor en ønsker å forvise seg om at den en kommuniserer med, virkelig er rett person.

Det er også viktig at framstillingen av signaturer blir gjort så sikker som mulig, og at det blir en god beskyttelse mot forfalskninger.

Lovforslaget har også tatt høyde for at det ikke skal bli mer administrasjon enn høyst nødvendig ved innføring av loven, men at den likevel er tilstrekkelig. Tilsynsordningen for utstedere av kvalifiserte sertifikater er i utgangspunktet tenkt lagt til Post- og teletilsynet. Komiteen er enig i at dette synes naturlig i startfasen av bruken av elektronisk signatur.

Med vedtaket av loven om elektronisk signatur er det lagt til rette for videreutvikling av bruken av Internett. Hvilken betydning dette vil ha for handel og avtaleinngåelse over nettet, er usikkert. Men det er grunn til å regne med at dette kan bli av meget stor viktighet i de kommende år.

Statsråd Grete Knudsen: Jeg vil først berømme saksordfører Brandsnes for å gå inn i en veldig tung materie. Det er likevel et område som flere og flere kommer til å benytte seg av i tiden fremover.

Det lovforslaget vi behandler nå, er en del av Regjeringens arbeid på IKT-området, som også er presentert i Regjeringens handlingsplan eNorge. Vi vet at markedet for elektroniske signaturer er i rivende utvikling, og derfor er det viktig, som også saksordføreren påpekte, at det lovforslaget som nå er utarbeidet, ikke er begrensende, men gir den videre retningen, innenfor en høy grad av sikkerhet. Det er viktig at reguleringen sikrer at utsteder av elektroniske signaturer bruker gode rutiner, slik at vi kan ha tillit til signaturene.

Et viktig formål med dette lovforslaget er å sikre at parter som er ukjente for hverandre, vet hvem de kommuniserer med over nettet, og dermed legge til rette for den elektroniske handel.

Utarbeidelsen av dette lovforslaget har også skjedd i nært samarbeid med de øvrige nordiske land. Vi har gjennom dette kunnet sikre oss en felles nordisk forståelse av det EU-direktivet som vi nå tilpasser oss til, og har fått til en tilnærmet identisk implementering av direktivet på nordisk plan.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4. (Votering, se side 248)

S a k n r . 5

Innstilling fra kommunalkomiteen om lov om endringer i utlendingsloven (Innst. O. nr. 35 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 19 (2000-2001))

Presidenten: Etter ønske fra kommunalkomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 45 minutter, og at taletiden blir fordelt på gruppene på følgende måte:

Arbeiderpartiet 10 minutter og de øvrige gruppene 5 minutter hver.

Presidenten vil videre foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som tegner seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Anita Apeltun Sæle (KrF) (ordfører for saka): Det er flere år sidan Stortingets justiskomite la grunnlag for den saka som er til debatt i dag. Med fleire flyktningar og asylsøkjjarar til Europa, også til Noreg, var det behov for ei alternativ klageordning. Ikkje berre drukna gjeldande minister i enkeltsaker, det var også lang avstand frå klagen til departementet. Eg trur vegen for den som meiner seg feilbehandla, er kortare til den nye utlendingsnemnda enn den er til departementet. Det er på grunn av to forhold:

For det fyrste har humanitære organisasjonar medlemmer i denne nemnda. Desse organisasjonane er nettopp opptekne av rasisme, antisemittisme, forfølgning og brot

på menneskerettar elles over heile jorda. Og desse organisasjonane har den beste kunnskapen – kanskje den beste kunnskapen som finst i Noreg, iallfall svært god kunnskap – om land og om forholda i det landet som klagaren kjem frå. Individuelle, lokale, eller kanskje spesielle forhold som gjer at nettopp vedkommande klagar meiner seg forfølgd, kan verifiserast, eller kanskje falsifiserast, betre, trur eg, enn det som til no har vore tilfellet. Eg trur at flyktingnemnda, eller Utlendingsnemnda, som ho jo skal heita, vil ha mindre tendens til sjablongbehandling – sjølvsagt er det ikkje det som er politikken, men det vil lett vera slik – og iallfall større moglegheit til å sjå det enskilde individet enn det andre offentlege instansar har. Eg synest det er tillitvekkjande – og det er ein av grunnane til at ein samla komite står bak det som no skal vedtakast.

Det er gjort nokre endringar i samansetjinga av nemnda, men fleirtalet i komiteen meiner at rettstryggleiken er vareteken, sjølv om nemnda sine medlemmer er reduserte frå fem til tre. Føresetnaden for at det er akseptabelt, er at dei humanitære organisasjonane alltid skal vera representert.

Den andre føresetnaden for at Utlendingsnemnda skal kunna vera ei styrking av asylsøklarane og flyktingane sine rettar, er at personleg fram møte er hovudregelen i asylsaker. Vi trur at der avslag er gitt og klage innsendt, er det nødvendig at asylanten får møta og leggja fram sin versjon. Det vil ein no få, med det opplegget som er valt.

Utlendingsnemnda si verksemd skal evaluerast. Med nye ordningar kan tilpassingar og vurderingar ut frå empiri vera heldig. Sjølv om eg – og for så vidt komiteen – trur at Utlendingsnemnda er ei nyvinning for asylantar og flyktingar og til beste for menneskerettane, kjennest det trygt at den skal evaluerast.

Eg vil til slutt gratulera ministeren med Utlendingsnemnda, som kanskje vil redusera presset på ministeren noko. Men iallfall min og Kristeleg Folkeparti sin grunn til å vera positive til nemnda var likevel asylsøkjaren si velferd, og ikkje ministeren si.

Komiteinnstillinga er samrøystes, sjølv om nokre parti i merknads form viser til at dei har vore og er usamde i prinsippa for den nye nemnda.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 5. (Votering, se side 251)

S a k n r . 6

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov om foretakspensjon m.v. (Innst. O. nr. 39 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 20 (2000-2001))

Børge Brende (H) (ordfører for saken): Med finanskomiteens innstilling til lov om endringer i lov om foretakspensjon er ytterligere en stein på plass i det nye tjenestepensjonslovverket. Norge har vært sent ute med å modernisere sitt lovverk knyttet til tjenestepensjoner innenfor skatteloven. Men i løpet av det siste året har det-

te endret seg kraftig. Den tredje proposisjonen passerer nå Odelstinget, og vi er ikke lenger det eneste landet i Europa, sammen med Finland, som ikke har innskuddsordninger innenfor skatteloven.

Gjennom det nye lovverket har Stortinget ytt et viktig bidrag i arbeidet med å bygge ned klasseskillet mellom dem som har pensjonsordninger i arbeidsforhold, og de nærmere en million arbeidstakere som i dag bare har ytelsene fra folketrygden å falle tilbake på når de blir pensjonister.

En spørreundersøkelse nylig viste at 4 000 bedrifter som ikke har pensjonsordninger, har planer om å etablere innskuddsordninger. Det er jo en lovende start, selv om det er langt frem til de en millionbedrifter uten pensjonsordning i arbeidsforhold. Regjeringen anslår 40 000 nye bare til neste år.

Gjennom den loven som Odelstinget har til behandling i kveld, åpner man for at foretak som ønsker mulighet til å ha en forsikringsbasert pensjonsordning med dødelighetsarv, kan opprette det, men uten den usikkerhet som ligger i premiene knyttet til en ytelsesordning etter lov om foretakspensjon.

Mange små og mellomstore bedrifter som tidligere har funnet tradisjonelle ytelsesordninger for dyre, vil med det nye lovverket ha mange ordninger å velge mellom, ikke minst innskuddsordninger både etter lov om foretakspensjon – den vi behandler i dag – og etter lov om innskuddsbasert pensjon, som er mer økonomisk overkommelige og forutsigbare. Dette er pensjonsordninger som internasjonalt har vist seg å fungere like bra for arbeidstakere som ytelsesordninger, samtidig som innskuddsordningene har vist seg å være mindre økonomisk risikofylt for den enkelte bedrift.

I forbindelse med behandlingen av lov om innskuddspensjon var det flertall for å myke opp reglene for kollektivt investeringsvalg. Det samme blir bekreftet i den foreliggende innstillingen, og man ønsker også at engangsbetalt foretakspensjon skal kunne opprettes uten nullavkastningsgaranti. Dette forslaget støtter nå også delvis Arbeiderpartiet, og det er jo bra. Det som skjer gjennom å etablere en slik ordning både i innskuddsbaserte ordninger og i lov om foretakspensjon uten nullavkastningsgaranti, er at man vil få flere produkter å velge mellom, i tillegg til at flere reelt kan få et tilbud. Hadde forslaget om en obligatorisk årlig nullprosentgaranti blitt stående, ville det vært svært uheldig. Det ville lagt en kraftig demper på mulighetene til å ta risiko, og i neste omgang mulighetene for høyere avkastning. På den måten kan man faktisk få til rimeligere tjenestepensjonsavtaler, slik at flere reelt sett kan få tilbud om det.

Komiteen har gått inn for samme oppmykning av modellen med engangsbetalt foretakspensjon som Kredittilsynet har tatt til orde for i høringene om lovutkastet, og som tilsynet også gikk inn for i forbindelse med lov om innskuddspensjon – og som ble støttet av finanskomiteens flertall. Det fremgår av Kredittilsynets høringsuttalelse datert 2. august at det er enkelt å implementere modellen lovteknisk, og tilsynet har også gitt et konkret forslag til hvordan dette kan gjøres.

Komiteens flertall legger stor vekt på at de ulike investeringsvalgmodellene regulert i lov om foretakspensjon og i lov om innskuddspensjon trer i kraft samtidig og så tidlig som mulig i 2001, og at Regjeringen senest innen utgangen av februar fremmer forslag som åpner for kollektivt investeringsvalg for engangsbetalt foretakspensjon samt med kollektivt investeringsvalg i innskuddspensjon, basert på Kredittilsynets forslag, samt finanskomiteens føringer i Innst. O. nr. 2 for 2000-2001 om lov om innskuddspensjon – altså uten nullavkastningsgaranti.

Det er også flertall i innstillingen for at Regjeringen senest innen april 2001 skal komme tilbake med tilbakemelding og forslag i tråd med de uavklarte forhold knyttet til lov om innskuddspensjon og foretakspensjon som fortsatt gjelder. Det er da knyttet til det som flertallet i forslags form bad Regjeringen se nærmere på og kom med forslag om. Det er da

- åpning for parallelle ordninger, hvilket gir mulighet for innskuddspensjon og foretakspensjon i samme bedrift
- en positiv holdning utvist av komiteen til kombinerte ordninger, hvilket gir mulighet for å ha innskuddsbasert pensjonsordning på toppen av foretakspensjon
- høyere maksimale innskuddssatser
- mulighet for å lukke eksisterende ytelsesordninger, slik at de som i dag er inne i en ytelsesordning, får rett til å stå i ordningen frem til pensjonsalder
- regelverksendringer for bruk av underleverandører gir også mer fleksibel produktutforming, og komiteen har da bedt statsråden fremme forslag i tråd med det

I dagens arbeidsmarked er det, som tidligere nevnt, et sterkt behov for større fleksibilitet og valgfrihet i utformingen av pensjonsordninger i arbeidslivet. Mens alle arbeidstakere i offentlig sektor har gode tjenestepensjonsordninger, er det kun hver tredje arbeidstaker i privat sektor som har tjenestepensjonsordninger i tillegg til folketrygden.

Derfor mener jeg at Odelstingets vedtak i dag av denne loven vil være et viktig bidrag til at klasseskillet i Pensjons-Norge bygges ned, og at vi får flere produkter å velge mellom.

Det er et klart flertall for at vi skal ha større produktfrihet. Jeg er glad for at statsråden har gitt tilbakemelding om at Regjeringen lever godt med en frist til i løpet av februar å fremme forslag som ikke inneholder en tvungen nullavkastningsgaranti. Jeg er også glad for at de andre spørsmålene som jeg tok opp, vil bli avklart innen utgangen av april. Det vil altså ikke være noe problem å gjennomføre lovverket ganske tidlig til neste år, og da vil Norge få et moderne lovverk knyttet til tjenestepensjonsordninger.

Jeg håper også at flere får tilbud om tjenestepensjon, for det er store forskjeller mellom dem som bare har folketrygden, og dem som har tjenestepensjoner i tillegg, ikke minst på grunn av de innstrammingene som Stortinget foretok i tilleggspensjonene til folketrygden i 1992.

Hvis man gjennom 20 år har tjent det som nå er gjennomsnittlig arbeidsinntekt, 300 000 kr i henhold til

nasjonalbudsjettet, vil man gjennom folketrygden og de innstrammingene som er foretatt, få en årlig pensjon på 145 000 kr. Hvis man har en tjenestepensjonsordning gjennom kommune/stat eller en privat ordning som er på lik linje i og med at det er en nettoordning og ikke en bruttoordning, som i staten, vil man sitte igjen med en pensjon på 200 000 kr.

Det er altså en forskjell på 55 000 kr i året mellom dem som har tjenestepensjon, og dem som ikke har det. Dette mener jeg det ikke har vært fokusert på. Det Stortinget nå gjør, er å åpne for at de hundretusener i privat sektor som ikke har et slikt tilbud, i større grad får det.

Til slutt vil jeg si at det er bare ett punkt jeg ikke er spesielt fornøyd med i den innstillingen som foreligger. Det gjelder den forskjellsbehandlingen som Stortingets flertall har lagt opp til mellom dem som er omfattet av AFP-ordningen, og dem som er utenfor. Er man innenfor NHO/LO-området og har rett på en AFP-ordning, kan man fortsette i tjenestepensjonsavtalen frem til fylte 67 år, selv om man går av med pensjon. Hvis man står utenfor AFP-ordningen og er i privat sektor, kan man ikke fortsette i tjenestepensjonsordningen og vil da kunne tape hundretusenvis av kroner i pensjon.

Jeg synes ikke at vårt lovverk bør legge opp til den type forskjellsbehandling. Enten kan ingen stå i tjenestepensjonsordningen etter at man har førtidspensjonert seg, som var regjeringen Bondeviks opprinnelige forslag, eller så får man lage en ordning hvor alle kan fortsette i tjenestepensjonsavtalen, selv om man har gått av med førtidspensjon. Det vi nå har fått, er et skikkelig klasseskille mellom dem som er innenfor AFP-ordningen, og dem som står utenfor.

Et kastesystem i Pensjons-Norge synes jeg ikke er anbefalelsesverdig. Jeg håper at flertallet kan ta det innover seg og stemme for forslaget om likebehandling som Fremskrittspartiet og Høyre har fremmet. Det er det minste man kan forlange på dette punkt.

Presidenten: Børge Brende har tatt opp det forslag han refererte til.

Signe Øye (A): Det er mye som skjer på området pensjon for tiden. Det er bra for dem – nesten én million – som ikke har noen pensjonsordning.

Magnhild Meltveit Kleppa har på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre fremmet et forslag om at Regjeringen skal komme tilbake med forslag om foretakspensjon som ivaretar livslang ytelse. Livslang ytelse ble foreslått av sentrumspartiene og Sosialistisk Venstreparti i behandlingen av lov om foretakspensjon tidligere i år, men forslaget fikk ikke flertall.

Flertallet gikk inn for at partene i arbeidslivet selv skal ta stilling til pensjonsytelsenes varighet, men at det ikke skal være mulig å avtale ytelse i mindre enn ti år. Flertallets begrunnelse var at det for mange arbeidstakere ikke vil være snakk om enten en tidsbegrenset eller en varig ytelse, men en tidsbegrenset ytelse eller ingen ytelse.

Årsaken er at kostnadene ved en livsvarig ytelse kan bli for høy. Flertallet var derfor opptatt av å sikre flest mulig en tjenstepensjon, og av at det beste ikke skulle bli det godes fiende.

I behandlingen av lov om innskuddspensjon foreslo Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre igjen at det skulle stilles krav om en livsvarig ytelse. Det var heller ikke den gangen flertall for forslaget, og godt var det, for ellers ville vi hatt ulike regler om utbetalingstid for foretakspensjoner og innskuddspensjoner, og det hadde ikke vært noen god løsning.

Å fremme forslaget igjen, bare én måned etter at vi sist behandlet samme sak, er å be om omkamp på et område der disse partiene vet at de ikke vil få flertall. Det er ganske utrolig.

På andre områder går verden framover. Jeg konstaterer med glede at Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre denne gangen aksepterer at det skal betales inn ulike premie for kvinner og menn, og at spørsmålet om kjønnsnøytrale premier må løses på bred basis.

I behandlingen av lov om innskuddspensjon, som vi altså behandlet for bare én måned siden, gikk disse partiene mot mulighetene for ulike premie. Jeg håper og tror at de den gang bare så den ene siden av saken, nemlig at ulike premie kunne føre til at det ble dyrere å ansette kvinner enn menn. Men denne saken har også en annen side, nemlig at lik premie for kvinner og menn gjør at kvinner får en mindre pensjon enn mennene. Det gjelder selv om kvinnene har tjent like mye og har arbeidet like lenge som sine mannlige kolleger. Ingen av disse sidene er uproblematisk for noen partier, sett fra et likestillings-synspunkt. Jeg er derfor glad for at vi nå har en felles forståelse for at dette er et komplisert problem som må løses på bred basis. Arbeidet med dette er nå i gang, på fredag satte Regjeringen ned et utvalg som skal utrede mulighetene for kjønnsnøytrale premier. Så vidt jeg vet, er det bare ett land som har vedtatt dette tidligere, men som ikke har kunnet sette tiltaket i verk fordi de ikke har noen god løsning på det – det er Danmark. Så får vi håpe at det utvalget Regjeringen har satt ned nå, kan komme fram til en løsning som gjør at Norge kan være det landet som kan sette det i verk.

Lars Gunnar Lie (KrF): Eg syner til saksordføraren sin gjennomgang og tilrådinga frå komiteen og sluttar meg i stor grad til den framstillinga han gav der.

I tillegg vil eg kort visa til at Kristeleg Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre i samband med Innst. O. nr. 2 for 2000-2001 peika på at viktige likestillingspolitiske og likestillingsrettslege spørsmål vert reiste i samband med innskotsbasert pensjon og også føretakspensjon. I den samanhengen sa desse partia i Innst. O. nr. 2:

«Disse medlemmer viser til at Regjeringen vil legge fram forslag om endringer i lov om foretakspensjon. Disse medlemmer vil i den forbindelse fremme forslag om livslang utbetaling.»

Det er grunngevinga for at dette forslaget no er reist igjen, og ikkje noko anna.

Primærstandpunkta våre om at ein må finna fram til ordningar som ikkje gjer skilnad på kvinne og mann som pensjonistar og heller ikkje fører til at kvinneleg arbeidskraft vert dyrare enn mannleg arbeidskraft, ligg fast.

At Regjeringa har sett ned eit utval som skal utgreia spørsmålet om kjønnsnøytrale premiar, er eit steg i rett lei. Men eg vil sterkt understreka at slik utgreiing ikkje bør ta lang tid. Realitetane er vel at dette i stor grad er eit prinsippspørsmål, og derfor var det viktig for meg å peika på det i denne samanhengen.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): Eg ynskjer frå Senterpartiet si side å knyta nokre kommentarar til to tema som allereie har vore nemnde frå fleire talarar.

I samband med lov om innskotspensjon var spørsmålet om ulike innbetaling for kvinner og menn samt spørsmålet om livslang yting oppe. Vi høyrde til det mindretallet som ikkje var fornøgd med Arbeidarpartiet sitt forslag på dette punktet. Vi ynskjer i utgangspunktet ikkje å godta ei pensjonsordning som berre kan utbetalast i ti år, ut frå tanken om at dei aller fleste vil ha behov for dei same inntektene over lengre tid. Vi har vore med på det, då vi varsla at me kom til å ta denne saka opp igjen.

Når det gjeld ulike innbetaling, skal eg ikkje gå så svært nøye inn på grunngevinga for det, den trur eg alle hugsar. Det er eit diskriminerande utgangspunkt, Vi ynskjer ikkje å leggja opp til ei ordning der det svarar seg for bedriftene å tilsetja menn framfor kvinner. Vi kom i mindretal. Vi var veldig glade for at Arbeidarpartiet medverka til, som representanten Signe Øye her seier, at verda går framover, ved å varsla at eit utval skulle sjå nærmare på dette. Og eg vil gje ros til finansministeren for at han raskt har følgd dette opp og har sett ned eit utval som skal sjå nærmare på desse problemstillingane. Det er feil å tolka det slik at vi har endra syn, og det synest eg òg representanten Lars Gunnar Lie gjorde veldig ryddig greie for. Vi imøteser med interesse utvalet sitt arbeid. Eg må seia at vi er ein smule overraska over at Arbeidarpartiet framleis fører ein argumentasjon mot begge desse punkta. Eitt er å erkjenne at det er vanskeleg å finna ordningar, noko anna er å ha iallfall eit engasjement for forbetring. Det er jo slik at Arbeidarpartiet i svært mange samanhenger – òg i internasjonal samanheng – ynskjer å profilera Noreg som eit føregangsland på likestillingsområdet. Då er dette eit nytt bidrag til det. Så vi vil gjerne at finansministeren her ser nærmare på grunnlaget for føretakspensjon som sikrar livslang utbetaling.

Eg tek med dette opp forslag nr. 2, på vegner av Kristeleg Folkeparti, Senterpartiet, SV og Venstre, og ser gjerne at fleire røystar for det.

Presidenten: Representanten Meltveit Kleppa har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Karin Andersen (SV): Da Stortinget behandlet lov om foretakspensjon tidligere i år, var SV stort sett fornøyd med hovedlinjene. Det er nå viktig å få en pensjonsordning for alle som ikke har tjenstepensjon.

Det begynte bra, men etter to behandlinger, av to ulike tjenestepensjonsordninger som begge har gitt føringer, har vi nå fått et sluttresultat som på mange punkter har gått i motsatt retning av det SV har ønsket. Det har blitt en dårligere fordelingsprofil, og spesielt har det blitt en altfor dårlig kvinneprofil enn det utgangspunktet var.

Ved behandlingen av lov om innskuddspensjon fremmet SV forslag for å forbedre dette på flere punkter. Vi fremmet da forslag om at pensjon for kvinner ikke skulle være dyrere, at en skulle sikres hele livet og ikke bare i ti år, at finansiell risiko skulle ligge hos arbeidsgiver og at arbeidstakernes innflytelse over pensjonsordninger og -forvaltning måtte styrkes.

Det som forundrer oss – og kanskje skuffer oss – mest, er det som også representanten fra Senterpartiet var inne på, at Arbeiderpartiet fremdeles argumenterer mot en bedre kvinneprofil. De har på en måte sviktet litt i kampen for å likestille kvinner og menn i pensjonsordningene. Det at Arbeiderpartiet argumenterer for en politikk som enten skal gjøre det dyrere å ansette kvinner enn å ansette menn, eller som skal gi dem dårligere pensjonsordninger, sier vel litt om at kvinnekampen og solidariteten med dem som tjener lite, kanskje er på vikende front også i Arbeiderpartiet. I gjennomsnitt lever kvinner lenger enn menn, de tjener også mindre i løpet av livet, og pensjonen i folketrygden er slik at kvinner i snitt får mindre enn menn.

For SV er likestillingspolitikk solidaritet og fordeling til fordel for dem som har minst. Det er altså et bærende prinsipp i alle ordninger – det er viktig og må ligge til grunn. SV går derfor sammen med sentrumpartiene i dag om å fremme et varslet forslag om endringer som vi mener skal rette opp noe av forskjellsbehandlingen mellom kvinner og menn. Og så vidt jeg har skjønnet, er LO enig med oss. Jeg synes det er litt pinlig at det skal være sånn som det blir nå, og jeg tror at mange vil reagere ganske skarpt når de oppdager denne litt forhistoriske måten å forskjellsbehandle kvinner og menn på.

Å gå bort fra livslang ytelse er også et velferdspolitisk og likestillingspolitisk tilbakeskritt. Livslang ytelse er et opplagt krav som bør kunne stilles til pensjonsordninger med skattefradrag.

SV var også under de tidligere behandlingene av pensjonssakene uenig i å åpne for parallelle innskudds- og ytelsesordninger i samme virksomhet. For SV er det viktig at alle ansatte skal være medlem av samme pensjonsordning ut fra hensynet til å behandle alle ansatte likt. Klasseadelt pensjonsordninger er en uting.

For SV er det også et helt klart prinsipp at arbeidstaker skal beskyttes mot verdifall når foretaket bestemmer risikoprofilen på midlene. Ved behandlingen av lov om innskuddspensjon ble det flertall for å gå bort fra nullgarantien og dermed la innskuddene variere fra år til år. For SV er det et viktig prinsipp at beslutningsmyndighet og ansvar må høre sammen. Flertallets forslag vil føre til at foretakene får del i avkastningen, men ikke noe ansvar for tap. Det vil motivere foretakene til å ta en høy risiko, men det er arbeidstakerne som må bære risikoen. En slik fordeling synes vi er urimelig.

De snaut en million arbeidstakerne i privat sektor som nå forhåpentligvis vil få en pensjonsavtale, får den ut fra et avtaleverk som etter SVs syn tar for mye hensyn til finansnæringa og for lite hensyn til arbeidstakerne, og da spesielt til kvinnene. Summen av det vekslende flertall gjør at loven om foretakspensjon ikke blir god nok i forhold til solidaritet, og kvinnepolitisk hører den hjemme på museum.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Presidenten vil foreslå at replikkordskiftet blir begrenset til tre replikker – og anser det vedtatt.

Børge Brende (H): Jeg hadde ikke tenkt å gå inn i noe replikkordskifte, men innleggene til både representanten Karin Andersen og taleren før henne inneholdt en del feil som jeg ikke synes bør stå uimotsagt.

Det skapes et inntrykk av at man går «bort fra livslang ytelse» – og da siterer jeg representanten Andersen. Poenget er at med det eksisterende pensjonsregelverk, altså TPES-ordningen – tjenestepensjon etter skatteloven – er det full mulighet til å avtale ikke livslang ytelse. En del bedrifter har sagt at de gjerne vil gi sine ansatte en tjenestepensjon, og at de kan gi dem tjenestepensjon fra 67 år til 77 år. Det er jo veldig bra. Det beste hadde selvsagt vært om det var en livslang ytelse, men vi må huske at mange ikke har tjenestepensjon overhodet! SV og Senterpartiet kan gjerne mene at alle bør få det, men da må man gå lovveien og vedta at det skal være en obligatorisk tjenestepensjonsavtale. Det ville selvsagt koste noen titalls milliarder, og det er helt usannsynlig at Stortinget kan gjøre det over natten – det er en sak mellom partene i arbeidslivet. Men man må ikke prøve å fremstille det som om Senterpartiet og SV har hatt noen andre standpunkter her enn vi andre! Da tidligere statsråd Gudmund Restad, fra Senterpartiet, fremmet lov om foretakspensjon, var det ingen forslag – og det synes jeg representanten Meltveit Kleppa bør merke seg – i det lovutkastet om at det skulle nedsettes en arbeidsgruppe for å se på lik innbetaling for kvinner og menn. Det var noe Senterpartiet kom på etter at regjeringen Bondevik hadde gått av. Plutselig anklager man nå alle de andre for ikke å ha noen kvinneprofil, men den kvinneprofilen er faktisk et rent valgkamputspill fra Senterpartiets side.

Livslang ytelse er ikke tvungen med dagens pensjonsordning, og det med kvinneperspektivet, som er viktig, er noe vi alle er enige om. Nå har da også Regjeringen nedsett et utvalg for å gjennomgå det, så da forstår jeg i hvert fall ikke hva man bråker for. Nå har man rett og slett innfridd det som har vært ønsket også. Men så er man da åpenbart mer opptatt av kartet enn av terrenget, og det synes jeg er beklagelig når vi nå er i ferd med å gjennomføre et så viktig regelverk.

Presidenten: Presidenten er litt usikker på om replikken var myntet på representanten Andersen eller på representanten Meltveit Kleppa – men Karin Andersen, vær så god.

Karin Andersen (SV): Jeg ble litt i stuss sjøl. Gudmund Restad og hans finansministerperiode er ikke jeg beredt til å ta ansvar for.

Jeg skjønner at når man stresser kvinneperspektivet, så er det litt vanskelig for alle. Og jeg skal ikke ta fra de andre partiene at de sikkert også mener dette på sikt. Det som gjør meg mer fortvilet, er en aktiv argumentasjon mot. Det er mer det jeg reagerer på. Hadde man lagt seg på en linje der man hadde sagt at dette er en målsetting og dette vil man jobbe fram mot, hadde det vært enklere å akseptere resultatet uten å kommentere det.

Når det dreier seg om begrepet å «gå bort fra livslang ytelse», skal jeg akseptere at det kanskje er en ordbruk som ikke burde ha vært akkurat slik. Poenget vårt er at vi mener at hvis man skal ivareta de likestillingspolitiske aspektene ved en ordning, så ønsker vi at den skal være slik. Det er grunnen til at det forslaget har blitt fremmet i dag. Jeg tror ikke det er nødvendig å si så veldig mye mer om det. At flertallet her også ønsker dette, og at man jobber mot det, skal jeg ikke mistenke noen for ikke å mene når de sier det. Men jeg skulle nok ønsket at det hadde vært litt mer trøkk bak musklene som skulle få dette på plass, slik at det kunne bli en bedre kvinnepolitisk profil enn det er i dag.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Framleggelsen og behandlingen av denne lov om endringer i lov om foretakspensjon m.v. er et ledd i en omfattende modernisering av regelverket for pensjoner i arbeidsforhold i privat sektor.

Utgangspunktet er som sakens ordfører treffende beskrev, at en svært stor andel av de som er ansatt i privat sektor, ikke har slike pensjonsordninger, og at sannsynligheten for at de skal oppnå det, blir betydelig økt gjennom det nye lovverket.

Denne prosessen startet med behandlingen av ny lov om foretakspensjon og fortsatte med lov om innskuddspensjon. Bestemmelsene om engangsbetalt foretakspensjon, som er omhandlet i Ot.prp. nr. 20, bidrar til å gjøre det nye regelverket for supplerende pensjonsordninger fullstendig. Jeg merker meg derfor med tilfredshet at finanskomiteen slutter seg til de forslag til lovendringer som Regjeringen har lagt fram i denne proposisjonen.

Det reform- og moderniseringsarbeidet vi har vært igjennom, innebærer at når lov om foretakspensjon og lov om innskuddspensjon trer i kraft fra 1. januar 2001, vil vi ha et tidsmessig regelverk på dette området som ivaretar fordelingspolitiske målsettinger, hensynet til yrkesdeltakelse og foretakenes behov for fleksibilitet. På denne måten har vi også lagt et grunnlag for at flere av de foretak som i dag ikke har etablert slike ordninger for sine ansatte, skal kunne se seg i stand til å gjøre det.

Ved behandlingen av Ot.prp. nr. 71 for 1999-2000, om lov om innskuddspensjon i arbeidsforhold, vedtok Stortinget å be Regjeringen om å komme tilbake til Stortinget med forslag og vurderinger på visse punkt. Departementet legger selvsagt stor vekt på en rask oppfølging

av disse spørsmålene. Jeg registrerer at det er understreket av flertallet i finanskomiteen, og man ber Regjeringen fremme forslag som åpner for kollektivt investeringsvalg for engangsbetalt foretakspensjon samt med kollektivt investeringsvalg i innskuddspensjon innen utgangen av februar 2001.

Jeg registrerer også at flertallet i komiteen minner om at tilbakemelding angående de andre uavklarte forholdene bør framlegges for Stortinget senest i løpet av april 2001.

Spørsmål knyttet til virksomhetsreglene i forsikring, behandles nå i Banklovkommisjonen, som er gitt frist med å legge fram sin innstilling på dette punkt til 1. juli neste år. Oppfølgingen av denne innstillingen vil bli gitt høy prioritet.

Jeg legger til grunn at Odelstinget ikke ser behov for å avvente iverksettelse av det nye lovverket i påvente av avklaring av de endringene som gjenstår, og at man kan iverksette lov om foretakspensjon og lov om innskuddspensjon 1. januar 2001, slik som forutsatt.

Jeg har merket meg at flertallet i komiteen mener det er viktig å finne fram til ordninger som ikke forskjellsbehandler kvinner og menn, verken i arbeidslivet eller som pensjonister. Det er jeg selvsagt enig i. Blant annet ble det under Arbeiderpartiets landsmøte lagt klar vekt på dette, hvor det ble uttalt som en målsetting at ulikhet i levetid ikke skal slå ut. Jeg viser i denne sammenheng til at det 8. desember ble oppnevnt et offentlig utvalg under ledelse av Mary Kvidal for å utrede spørsmålet om kjønnsnøytrale premier i livsforsikring på bred basis.

På bakgrunn av den debatten som nylig har gått her i salen, registrerer jeg at representanten Magnhild Meltveit Kleppa gir ros for at det er oppnevnt et slik utvalg. Det tar jeg med glede imot. Men når det gjelder spørsmålet om endret syn, kan vi vel si det slik at sentrumspartiene har gått litt fram og tilbake – først gjennom lov om foretakspensjon, fremlagt av regjeringen Bondevik, hvor det var kjønnsulike premier, som sentrumspartiene stemte for, så lov om innskuddspensjon, fremmet av regjeringen Stoltenberg, som hadde akkurat det samme grunnlaget, som sentrumspartiene stemte imot, og nå lov om endringer i foretakspensjon, som bygger på akkurat de samme prinsippene, som sentrumspartiene stemmer for.

Jeg tror det er viktig å slå fast, som også sakens ordfører gjorde i replikkordskiftet, at spørsmålet om ulik premie for kvinner og menn er gjennomgående i norsk forsikringslovgivning, og det er behov for et betydelig utredningsarbeid for å gjennomføre endringer på det punktet. Det utredningsarbeidet har Regjeringen satt i gang med den klare målsettingen å komme fram til kjønnsnøytrale premier. Like fullt er det åpenbart slik at her er det mange utfordringer som en er nødt til å finne svar på før man kommer så langt. Men arbeidet for å komme dit er satt i gang.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): Her har det blitt gitt ei historisk oversikt både fra saksordfører og no sist

frå finansministeren. Eg meiner bestemt at det høyrer med til den oversikta at på det eine av dei to punkta som i dag er diskusjonstema, nemleg når det gjeld lengda på føretakspensjonen, var det eit sterkt engasjement frå regjeringa Bondevik og frå sentrumspartia i Stortinget for livslang yting, så eg ville gjerne at det vart stadfesta.

Så synest eg elles at denne historiske oversikta framfor alt strekar under at her er det eit breitt engasjement for forbedring både når det gjeld talet på dei som skal ha moglegheit til å koma inn under ordningar som dette, og når det gjeld forholdet mellom kvinner og menn, anten det gjeld lengda på desse ytingane eller det gjeld det som er svært avgjerande, nemleg storleiken på beløpet til innbetaling og etterpå på det som blir betalt ut.

Eg kunne no tenkt meg at finansministeren, når han er komen så langt at han har oppnemnt eit utval og gitt det utvalet eit mandat, òg seier noko i forhold til framdrifta vidare.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Jeg skal gjerne bekrefte for representanten Meltveit Kleppa at regjeringen Bondevik la til grunn bestemmelsen når det gjelder lengde, som representanten ønsket en bekreftelse på, samtidig som jeg gjerne også skal bekrefte overfor representanten Brende at nåværende regelverk har gitt den fleksibiliteten som saksordføreren har beskrevet i replikkordskiftet, og som for så vidt da er videreført i det nye lovverket.

Jeg går ut fra at representanten Kleppa kanskje kan bekrefte at det faktisk var slik at lov om foretakspensjon bygde på den gjeldende lovgivning når det gjelder kjønnsulikheter, så kan vi bekrefte litt for hverandre.

Det som like fullt er et viktig moment her, er at vi nå faktisk har grepet tak i det. Jeg må åpent erkjenne at jeg ser klare svakheter ved et system som bygger på kjønnsulike premier. Det er også årsaken til at Regjeringen har satt ned det utvalget som skal vurdere det, og hvor det er både forsikringsfaglig kompetanse og likestillingsfaglig kompetanse.

Samtidig tror jeg det er viktig at vi erkjenner at dette er en problemstilling som det ikke er enkelt å finne svar på. En kort illustrasjon på det er tenkingen hvor en fastsetter et regelverk om at vi i Norge skal ha kjønnsnøytrale premier, mens utenlandske konkurrenter ikke har den samme bindingen, eventuelt har et selskap som innretter seg mot klart mannsdominerte yrker, og som da vil kunne tilby lavere premier enn det som har større bredde. Det er en del konkurransemessige problemstillinger som det er et moment å finne løsninger på i forhold til den utfordringen en her står overfor. Men Regjeringen har altså tatt fatt i arbeidet. Vi har som målsetting at man skal kunne få dette arbeidet fram i løpet av det neste året, slik at man fortrinnsvis innen 1. september skal kunne ha innstillingen fra utvalget framlagt. Det gir igjen en mulighet for å gjennomføre de nødvendige høringer med behandling, slik at vi skal kunne få en rimelig rask framdrift på denne prosessen.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Flere har heller ikke bedt om ordet til sak nr. 6.
(Votering, se side 252)

S a k n r . 7

Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatteloven m.v. (Innst. O. nr. 40 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 24 (2000-2001))

Britt Hildeng (A) (ordfører for saken): Ot.prp. nr. 24 inneholder en rekke forslag til endringer i skatteloven, mange av dem av rent teknisk karakter, og komiteen slutter seg i det alt vesentlige til Regjeringens forslag. På enkelte områder er det imidlertid avvik. I det videre vil jeg derfor bare kommentere noen enkelte forslag der det er uenighet, eller der forslagene er av mer prinsipiell karakter.

I lovforslaget vedrørende fordeling av gjeld og gjeldsrenter mellom Norge og utlandet er det særlig to forhold som berøres gjennom de foreslåtte endringene.

Departementet går inn for at skattyter skal gis fullt fradrag for sin gjeld ved formuesligningen når han har fast eiendom eller anlegg i land Norge enten ikke har skatteavtale med, eller man har en kredittbasert skatteavtale.

En slik utvidelse av fradragsretten for gjeld i forhold til gjeldende regler forutsetter samtidig at det innføres en skatteplikt på formue i fast eiendom i utlandet, slik at vi får symmetri i regelverket. Forslaget vil kunne medføre noe skjerpet formuesbeskatning, men dette vil for de fleste totalt sett bety en lempeligere beskatning ved at skattyter får alle sine gjeldsrenter og gjeldsfradrag til fratrekk i Norge. Det er kanskje særlig en del hytteeiere i Norden som vil kunne nyte godt av dette.

Det andre forholdet er knyttet til spørsmål om gjeldsrentefradrag der skattyter har inntekt og formue som er unntatt fra beskatning i Norge.

En svakhet ved gjeldende regler er at de bare konkretiserer formue i fast eiendom som vilkår for fordeling av gjeld og gjeldsrenter, hvilket medfører at avkorting i fradragsretten ikke skjer om skattyter utøver annen virksomhet som generer inntekt. For eksempel vil en norsk bank med filial i et land der inntekten er unntatt fra beskatning i Norge etter skatteavtale, ikke få avkortet gjeldsrentefradraget ved ligningen i Norge.

Slik reglene er i dag, vil slike virksomheter kunne få rentefradrag så vel i Norge som i det landet der inntektene genereres, og således faktisk få dobbelt rentefradrag. Slike muligheter har neppe vært tilsiktet, og de nye reglene vil således tette igjen et utilsiktet hull i skattelovgivningen.

En enstemmig komite slutter seg til Regjeringens forslag. Et flertall slutter seg også til Regjeringens forslag om lovens ikrafttredelse fra og med inntektsåret 2000.

En enstemmig komite slutter seg også til Regjeringens forslag om å sidestille overkursfond og utjevningsfond med grunnfondsbeviskapitalen i sparebankene. I dag unntas ikke overkursfond og utjevningsfond fra spare-

bankenes formuesbeskatning. For å forhindre at kapitalen i disse fondene blir formuesbeskattet både hos sparebankene og grunnfondsbeviserne foreslår departementet at fondene skal unntas fra sparebankenes formuesgrunnlag.

Kraftskattreformen har en lang forhistorie, og med iverksetting av eiendomsskatteloven § 8 begynner en å nærme seg slutten på en lang reformprosess.

Prinsippene om nye verdsettingsregler ble vedtatt i 1996, og i Ot.prp. nr. 47 for 1999-2000 fremmet Regjeringen forslag til nye regler. Utgangspunktet for Regjeringens forslag var at kraftkommunene samlet sett skulle sikres et inntektsgrunnlag på ca 1 milliard kr.

Imidlertid innebar Regjeringens forslag et inntektsgrunnlag på 915 mill. kr, noe Stortinget med utgangspunkt i de lave kraftprisene aksepterte som en innfrielse av Stortingets uttalte forutsetning.

Et enstemmig storting – også sentrumpartiene – sluttet seg til at de nye reglene skulle settes i verk fra 1. januar 2001, forutsatt at dette inntektsnivået ble nådd. Da senere beregninger viste et proveny for kraftkommunene som lå 180 mill. kr under forutsetningene, varslet finansministeren behov for lovendring for at Stortingets intensjoner skulle kunne sikres. Det er dette vi nå behandler.

Regjeringen foreslår nå å øke minimumsverdien av grunnlaget for naturressursskatten til 1,10 kr. Dette vil innfri forutsetningene fra et enstemmig storting og vil gi etter beregninger samlede inntekter på 925 mill. kr til kraftkommunene.

Således skulle Stortingets tidligere forutsetning for iverksetting av § 8 i eiendomsskatteloven være til stede. Det er viktig å understreke at gjennom høringene i komiteen gav også Lands sammenslutninga av Vasskraftkommuner –LVK– uttrykk for tilfredshet med Regjeringens forslag om å heve minimumsverdien av grunnlaget for naturressursskatten til 1,10 kr, og aksepterte således dette som et tilfredsstillende inntektsgrunnlag for kraftkommunene som helhet.

Det er imidlertid ikke til å stikke under stol at så vel LVK som flere av kommunene har uttrykt sin bekymring for at enkelte kommuner kunne få et større inntektsbortfall enn forventet, og bekymring for prosessen med taksering, og har i den forbindelse pekt på innsynsretten og klageadgangen.

Når det gjelder både innsynsretten og klageadgangen, legger flertallet i komiteen til grunn at departementet vil sikre kommunene tilfredsstillende innsynsrett og komme tilbake med vurderinger av klageadgangen.

Finansministeren har også varslet at han vil komme tilbake til Stortinget med en vurdering av de foreslåtte endringene i løpet av 2002.

Sett på bakgrunn av dette vil jeg også minne om da vi behandlet denne saken sist, og vise til merknader i Innst. O. nr. 85 for 1999-2000, der det står:

«Flertallet vil imidlertid peke på at det fortsatt er grunn til å stille spørsmål ved om fordelingsvirkningene mellom kommunene er innafor akseptable rammer, og ber på denne bakgrunn departementet vurdere om det på bakgrunn av erfaringer med innføring av eien-

domsskatteloven § 8 er behov for justeringer med sikte på å unngå uheldige fordelingsvirkninger mellom enkeltkommuner.»

Dette føler jeg meg trygg på at departementet også vil komme tilbake til.

Med dette vil jeg anbefale at komiteens innstilling blir vedtatt.

Siv Jensen (Frp): Det er tre forhold som jeg har behov for å påpeke fra vår side.

I forbindelse med budsjettavtalen for 2001, som ble inngått mellom sentrumpartiene og Arbeiderpartiet, ble det forutsatt at forslaget til nye regler for deling av gjelds- og gjeldsrentefradrag mellom Norge og utlandet skal gis virkning fra og med inntektsåret 2000 for etter-skuddspliktige skattytere.

Fremskrittspartiet og Høyre har i innstillingen gitt klart uttrykk for at vi ikke kan slutte oss til endringer som gis tilbakevirkende kraft. Vi har av den grunn også fremmet et eget forslag. Vi mener det vil være rimelig av hensyn til forutsigbarhet, ikke minst – som er et veldig sentralt ord man bruker i denne salen, men som man kanskje ikke alltid er like flink til å følge opp i praksis – å vente med ikrafttredelse i hvert fall til 2001. Det hadde jo vært veldig bra hvis flere hadde kunnet være med på å støtte det forslaget, men det ser dessverre ikke slik ut.

Et annet forhold er spørsmålet om kraftbeskatning. Fremskrittspartiets utgangspunkt for behandlingen av endrede regler for eiendomsskatt på kraftproduksjonsanlegg har bl.a. vært å sikre at beskatningen ikke skal bli så tøff at kraftselskapene ikke kan bære skattebyrden i år med lave kraftpriser. Men stortingsflertallet har lenge lagt til grunn at de nye eiendomsskatte-reglene som trer i kraft fra nyttår, bl.a. skal sikre enkeltkommuner mot uakseptable inntektsbortfall. Det har ligget som en forutsetning lenge. Det samme flertallet tok forbehold, bl.a. i Innst. O. nr. 85 for 1999-2000, om å foreta ytterligere endringer i forbindelse med nasjonalbudsjettet for 2001 hvis skattebortfallet for enkelte kommuner blir uakseptabelt.

For å ta et eksempel har Kvinesdal kommune selv beregnet et inntektsbortfall på 75 pst. som følge av innføringen av eiendomsskatteloven § 8 – bare for den kommunen. Det vil i så fall stå i sterk kontrast til en bebudet nedgang på 15 pst. Hvis dette er tilfellet også for andre kommuner, vil jeg anta at det for deres del vil være ganske interessant å vite hva det samme flertallet som tidligere har lagt disse forutsetningene til grunn, har tenkt å gjøre for å håndtere dette spørsmålet når man faktisk ikke ønsker så dramatiske utslag. Det kunne derfor være interessant å høre finansministerens vurderinger på det punktet.

Det siste forholdet jeg vil ta opp, er de endringer i rederibeskatningen som er foreslått her. Fremskrittspartiet og Høyre har tidligere gått inn for å oppheve låneforbudet i skatteloven § 8-12. Vi står fast ved det fortsatt og går derfor inn for det i denne saken.

Jeg tillater meg herved å ta opp de forslag som Fremskrittspartiet og Høyre har fremmet i innstillingen.

Presidenten: Representanten Siv Jensen har tatt opp de forslag hun selv refererte til.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF): Ot.prp. nr. 24 for 2000-2001 er ein samleproposisjon for ein del endringar og opprettingar i skattelova og andre lover.

Eg vil no bruka nokre minuttar på først å kommentera ei av dei sakene som er tekne med i proposisjonen, og så ei av dei sakene som ikkje er tekne med i proposisjonen, men som kanskje burde ha vore der.

Punkt 4 i innstillinga gjeld eigedomsskattelova § 8. Denne paragrafen har ei lang, for ikkje å seia ei tung historie. Det skulle ikkje vera nødvendig å dra heile historia no, men eg vil til innleiing seia at det grepet som departementet omsider føreslo for å retta opp provenyborftallet for kommunane, på makroplanet, er eit velfungerande tiltak med rimeleg god treffsikkerheit. Derfor er det ein samla komite som sluttar seg til den føreslegne endringa i § 8. Men sentrumspartia vil stemma mot romertal II, som gjeld innføringstidspunktet. Her vil sentrumspartia i Stortinget stemma for eit forslag der Regjeringa vert oppmoda om å utsetja innføringa av § 8 til 1. januar 2002. Bakgrunnen for dette er bl.a. følgjande:

For det første er kommunefordelinga av provenyet slik at ein del kommunar ser ut til å koma svært dårleg ut. Det er vist overslag på provenyborftfall på opp til 40 pst. og endå meir for enkelte kommunar. Det seier seg sjølv at det ikkje er lett å tilpassa seg eit slikt inntektsborftfall over natta. Etter Kristeleg Folkeparti sitt syn må departementet koma tilbake med tiltak og mekanismar som hindrar at innføring av § 8 fører til ei sterk omfordeling kommunane imellom. Dette kan f.eks. gjerast ved at ein fastset ei øvre og ei nedre grense for den enkelte kommunens inntektsavvik som følgje av innføring av nemnde paragraf. Dette er ein av grunnane til at me går inn for å utsetja iverksetjinga av § 8 med eitt år.

For det andre manglar kommunane ein alminneleg klagerett, både når det gjeld eigedomsskattegrunnlaget og kommunefordelinga. Me har merka oss at finansministeren har uttalt at han vil vurdere ein slik klagerett for seinare år. Men allereie ved innføringa av eit nytt takseringsystem kan det oppstå feil. Derfor burde den generelle klageretten ha vore tilgjengeleg allereie i samband med iverksetjinga av § 8. Det er eit ytterlegare argument for å utsetja iverksetjinga.

For det tredje vil eg streka under at eigedomsskattegrunnlaget i hovudsak enno ikkje er kjent. Dermed har kommunane store problem med å fastsetja inntekta frå eigedomsskatt på produksjonsanlegg i samband med budsjettet for komande år. Her kan eg visa til at departementet i Ot.prp. nr. 78 for 1999-2000, som kom frå Regjeringa den 7. juli i år, uttalar følgjande:

«På det noverande tidspunkt kan departementet ikkje førespegla at kommunane kan få nokon avklaring om inntektene frå eigedomsskatten på overføringsanlegga i høveleg tid for innpassing i budsjettprosessen for 2001. Departementet tek på denne bakgrunn sikte på å fremje kongeleg resolusjon om å utsette iverksetjinga av § 8 for overføringsanlegg til skatteåret 2002.»

Inntektene frå eigedomsskatt på produksjonsanlegg er ca. ti gonger høgare enn inntektene frå eigedomsskatt på overføringsanlegg. Eg kan derfor ikkje forstå anna enn at departementet – ut frå si eiga grunngjeving – burde ha sterke grunnar for å gje seg litt betre tid også med iverksetjinga av § 8 for produksjonsanlegg enn det som det no vert lagt opp til her.

Det skulle vera unødvendig å bruka meir tid på å synleggjera at det er sterke grunnar som talar for å utsetja iverksetjinga av eigedomsskattelova § 8, også for produksjonsanlegg, til 1. januar 2002.

Så var det eit anna punkt. Punkt 6 i innstillinga gjeld endringar i reiarlagsskatteordninga. I det budsjettforliket som gjeld for inneverande år, altså for 2000, var det einigheit om å innføra skatteplikt for valutagevinstar for reiarlagsskatlagde selskap frå og med inntektsåret 2000. Dette vart følgt opp i Innst. O. nr. 12 for 1999-2000. Finanskomiteen framheva under behandlinga av saka at det burde gjevast overgangsreglar for kurssvingingar i valuta innvunnen eller pådregen før 1. januar 2000. I innstillinga vart det vidare presisert at føresetnadene med overgangsreglane skal vera at rederiskatlagde selskap «fullt ut likestilles med ordinære beskattede selskaper ved beskatning av realiserte og urealiserte valutaposter», og overgangsreglane skal ha som siktemål at valutagevinstar berre skal skattleggjast ein gong, og at tap på valutaposisjonar på tilsvarende måte berre kan trekkjast ifrå ein gong.

Det er uheldig at overgangsreglane til valutaføresegnene som vart vedtekne i samband med statsbudsjettet for 2000, enno ikkje er fastsette. For næringa er det sjølv sagt viktig å vita kva dei skal halda seg til i samband med komande rekneskapsavslutning.

Eg håpar difor at statsråden i løpet av denne debatten kan gje ei konkret orientering om kor langt arbeidet med dei nemnde overgangsreglane er kome, og kva tid dei vil liggja føre. Det er nemleg eit uomtvisteleg faktum at tida for årsslutt, og dermed òg for rekneskapsavslutning, nærmar seg med raske skritt.

Så vil eg til slutt ta opp forslag nr. 3, som Kristeleg Folkeparti er medforslagsstillar til. Forslaget skal no liggja føre i forbetra og, forhåpentlegvis, formelt korrekt form.

Presidenten: Representanten har tatt opp det forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Presidenten vil foreslå at replikkordskiftet begrenses til tre replikker. – Det anses vedtatt.

Per-Kristian Foss (H): Jeg har lyst til å spørre Kristelig Folkepartis talsmann i denne saken om begrunnelsen for utsettelsen. Jeg forstår at hovedbegrunnelsen nå legges på at det er oppstått ulikheter i takstene. Det kan skyldes to ting, det ene er at det er utslått ulikheter fordi det er ulike takstmenn og ulike kontorer som har foretatt taksten. Den andre grunnen er at det skal være slik. Anleggene er ikke like mye verdt, og det er ikke det samme takseringsgrunnlaget som tidligere. Derfor kan

tidligere tall ikke nødvendigvis benyttes som forankring for nye tall.

Så mitt spørsmål er egentlig: Hva er grunnen til at Kristelig Folkeparti og sentrumspartiene for øvrig ikke er med på den henstilling som Høyre og flertallet har i innstillingen, nemlig å peke på at dersom disse sakene overføres – iallfall flertallet av dem – til Sentralskattekontoret, vil man få mer ensartede takster. Det var ikke Kristelig Folkeparti med på forrige gang heller, men det er jo en mulighet for faktisk å oppnå mer ensartede takster, hvis det er det man er ute etter.

Ingebrigt S. Sørffonn (KrF): I mitt innlegg nemnde eg tre grunnar for at me går inn for utsetjing. For det første var det inntektsskilnadene, altså kommunefordelinga, for det andre å få på plass ein klagerett og for det tredje det faktum at tida for å vedta kommunebudsjetta for 2001 er veldig nær. Desse grunnane til saman gjer at me finn det mest forsvarleg å utsetja saka, gje seg litt betre tid og få ting på plass.

Så fekk eg eit konkret spørsmål om kvifor me ikkje er med på forslaget som representanten Foss nemnde her. I mitt innlegg prøvde eg å vera rimeleg klar på at me får venta til finansministeren kjem tilbake med grep som kan gjera at fordelinga kommunane imellom vert rimeleg, og at det ikkje forsvinn for store inntekter for enkeltkommunar. Eg nemnde eit grep som kunne gjerast. Men me har likevel tillit til at departementet vil vurdere dei ulike tiltaka som kan gjerast her. Representanten Foss nemnde eit anna tiltak, og det er mogleg at det er fleire tiltak. Hovudpoenget for oss er at resultatet vert av ein slik karakter at det ikkje vert permanent store inntektsskilnader og inntektsforskyvingar for dei kommunane dette gjeld.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Odd Roger Enoksen (Sp): Den saken vi har til behandling i dag, har en lang forhistorie. Under behandlingen av Innst. O. nr. 62 for 1995-96, gikk Senterpartiet, SV og RV imot å innføre ny § 8 for taksering av kraftverk, og sa i innstillingen den gang at de

«ut i fra behovet for oversiktlige regler og stabile takstbaserte inntekter vil gå inn for å opprettholde eiendomskatten i sin nåværende form».

Iverksettelsen av vedtaket og det arbeidet som har vært gjort i ettertid, viser at det har vært særdeles vanskelig å oppfylle de forutsetningene som faktisk et samlet storting gjorde den gang om at opprettholdelse av proveny og fordelingsvirkninger mellom kommuner skulle være innenfor akseptable grenser.

Stortingets forutsetninger i Innst. O. nr. 85 for 1999-2000 var at kommunenes eiendomsskatteinntekter for 2001 skulle sikres med en provenyvirkning på 915 mill. kr, altså en opprettholdelse av inntektene fra det gamle systemet. Forutsetningene som Regjeringen hadde basert inntektsanslaget på, viste seg ikke å holde stikk, og det medførte betydelige inntektsbortfall for enkelte kommuner. Det var da også bakgrunnen for at Regjeringen nå er kommet tilbake med et forslag om å heve minimumsver-

dien for anlegg fra 0,50 kr pr. kWh til 1,10 kr pr. kWh. Dette er et godt grep for å ivareta de samlede inntektene til kommunesektoren, og medfører at det nå blir en provenyvirkning på om lag 915 mill. kr i sum for kommunene.

Forslaget begrenser også til en viss grad de største omfordelingsvirkningene mellom kommunene, men etter min oppfatning er det fortsatt for store avvik mellom enkeltkommuner. Det er dokumentert at en del kommuner vil få inntektsbortfall som er så store som 40 pst., og jeg har problemer med å tro at det er innenfor det som flertallet også har betegnet som akseptable inntektsendringer for enkeltkommunene.

Jeg mener fortsatt at forutsigbarhet i inntektene er viktig for kommunene. Etter framleggelse av statsbudsjettet den 4. oktober ble det avdekket at de samlede inntektene ville bli langt lavere enn forutsatt. Etter dette har man altså foretatt justeringer av minimumsverdien og økt den. Nye inntektstall for kommunesektoren vedtas altså i dag, 14. desember. Mange kommuner får et betydelig inntektsbortfall, med opp mot 40 pst. for enkelte, to uker før det nye budsjettåret starter – mange kommuner har signalisert inntektsbortfall på mange millioner kroner. Dette er altså grunnlaget for de tilpasninger som kommunene skal foreta, som man altså får avdekket knappe to uker før nytt budsjettår inntreffer.

Senterpartiet mener på denne bakgrunn at det fortsatt er nødvendig å legge arbeid i fordelingsvirkningene kommunene imellom, og jeg har registrert at også saksordfører deler den oppfatning at det er nødvendig med ytterligere arbeid for å se på fordelingsvirkningene. Jeg har registrert at også representanten Siv Jensen, som tilhører flertallet i komiteen i denne omgang, presiserer det samme; det er nødvendig med ytterligere arbeid i forhold til fordelingsvirkningene. En måte å gjøre det på, er å sette en øvre og en nedre grense for tillatt avvik i den enkelte kommunes inntekter fra eiendomsskatt. Og min utfordring til finansministeren blir derfor: Er finansministeren opptatt av og vil bidra til at utslagene for enkeltkommuner blir redusert og minimalisert? Og vil finansministeren bidra til at kommunene gis mulighet til å tilpasse seg et nytt inntektsnivå? Besvares disse spørsmålene med ja, er det selvsagt positivt. Men konsekvensen av det burde være at iverksettelse ble utsatt med ett år, noe jeg for øvrig synes også saksordføreren holdt et sterkt innlegg til forsvar for.

Senterpartiets primærstandpunkt er at det gamle takseringssystemet burde beholdes. Det fikk ikke flertall under behandlingen i 1996. Vi støtter derfor Regjeringens forslag om å heve minimumsverdien fra 0,50 kr til 1,10 kr. Vi mener det fortsatt er behov for å ivareta fordelingsvirkninger mellom kommunene på en bedre måte enn det som legges til grunn i proposisjonen. Jeg har skissert én måte å gjøre det på. Vi har også påpekt behovet for at klageadgang blir iverksatt ved ikrafttredelse. Det er høyst urimelig at en slik klageadgang ikke gis også fra iverksettelsestidspunkt.

Til slutt: Vi har også foreslått utsettelse av iverksettelse ett år for å gi kommunene rimelig tid til å tilpasse seg inntektsendringene.

Presidenten: Presidenten antar at representanten også skal ta opp forslag nr. 4, som er omdelt på representantenes plasser.

Odd Roger Enoksen (Sp): Det skal ikke tas opp.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Jeg skal helt kort få kommentere det vedtak Odelstinget inviteres til å gjøre i dag om eiendomsskatt på kraftanlegg.

Stortinget forutsatte før sommeren at iverksettelsen av eiendomsskatteloven § 8 for kraftanlegg skulle gi kommunene samlede inntekter for 2001 på om lag 915 mill. kr. I forbindelse med framlegg av skattelistedene i begynnelsen av november viste det seg at eiendomsskattinntektene ble om lag 730 mill. kr, det vil si om lag 25 pst. lavere enn forutsatt. Regjeringen har derfor fremmet forslag til endringer i reglene om minimumsverdi som sikrer at kommunenes inntekter fra eiendomsskatt på kraftanlegg blir som forutsatt.

Jeg er glad for at en samlet komite støtter Regjeringens forslag til endringer, og at et flertall mener de nye reglene kan iverksettes som planlagt fra 1. januar 2001. Endringene vil etter mitt syn gjøre at iverksettelsen av de nye reglene får virkninger på kommunenes samlede inntekter som ventet, og som Stortinget tidligere har lagt til grunn. Regjeringen vil imidlertid, som signalisert i proposisjonen, komme tilbake til Stortinget med en vurdering av de nye reglenes provenyvirksomheter samt eventuelle forslag til endringer i løpet av 2002.

Finanskomiteens flertall uttrykte i Innst. O. nr. 85 for 1999-2000 bekymring for om fordelingsvirkningene mellom kommunene var innenfor «akseptable rammer». Departementet ble bedt om å vurdere dette når en får noe erfaring med de nye reglene. Jeg registrerer at flere av talerne i debatten, også sakens ordfører, har vært opptatt av det spørsmålet. Jeg vil understreke at jeg er innstilt på å følge virkningene for enkeltkommuner meget nøye. Dersom erfaringene med de nye reglene avdekker urimelige utslag for enkeltkommuner, vil jeg komme tilbake til Stortinget med en vurdering av det.

Regjeringen vil komme tilbake med en vurdering også av de andre forholdene som komiteens flertall er opptatt av. Jeg har merket meg spørsmålet om kommunene skal gis adgang til å klage på grunnlaget for eiendomsskatt på kraftanlegg. Her vil jeg for ordens skyld nevne at kommunene allerede har adgang til å be om endring av ligning uten å klage. Departementet vil sørge for at slike anmodninger om å vurdere endring blir tatt til følge av skatteetaten i størst mulig grad.

Når det gjelder spørsmålet fra Høyres stortingsgruppe om innsynsrett, viser jeg til mitt svar av 6. desember, som er inntatt i innstillingen.

Regjeringen er enig med komiteens flertall i at de nye reglene skal praktiseres mest mulig likt, og i behovet for særlig kompetanse hos ligningsmyndighetene. Begge deler er meget viktig. Regjeringen vil derfor foreta en fornyet vurdering av spørsmålet om sentral ligning av kraftproduksjonsforetak, og tar sikte på å komme tilbake med en slik vurdering med det første.

Jeg har for øvrig merket meg de spørsmål som ble tatt opp av representanten Sørfohn når det gjelder rederibeskatning, og når det gjelder skatteplikt for valutagevinster for rederibeskattede selskap. Jeg kan opplyse at et utkast til forskrift har vært på høring, og at departementet tar sikte på å fastsette denne før jul.

Presidenten: Det blir replikkordskifte, begrenset til tre replikker.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): På vegner av dei kommunane som ved iverksetjing av § 8 frå 1. januar opplever det dei vil definera som urimelege avvik, vil eg be om finansministeren sin definisjon av kvar grensa går for han i forhold til å koma tilbake til Stortinget med forslag til endringar. Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar har vore i finanskomiteen. Dei har presentert nokre tal, dei var rett nok førehandsoverslag for korleis dette vil kunna slå ut. Det er tydelege tal. Hydrologiservice f.eks. reknar ut for Tinn kommune eit bortfall av skatteinntekter på 23 pst., 8,3 mill. kr, for Aurland 26 pst., 7,2 mill. kr, for Luster 38 pst., 13 mill. kr, og for Kvinesdal 61 pst., 9,5 mill. kr. Eg skal leggja til at for Hjelmeland, som eg kjenner godt sjølv, er førehandsoverslaget 59 pst., 7,7 mill. kr. Dei har fått endeleg likningsfastsetjing og vil oppleva eit bortfall på 5,3 mill. kr. Det er eit veldig stort beløp for ein kommune som har bruttoutgifter på til saman 133 mill.kr.

For Senterpartiet synest denne saka å vera eit eksempel på kor stor avstand det kan vera mellom dei orda som blir uttalte her i forhold til makrobeløp, og slik den enkelte kommune opplever det.

Kvar er det eigentleg finansministeren vil gjera forbetringar utover det å halda desse kommunane med fagre ord?

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Nå merket jeg meg med betydelig interesse at det også fra Senterpartiets side er grep som Regjeringen har foreslått, og som et enstemmig storting i dag slutter seg til, og som også fra Senterpartiets talere i debatten er understreket som et fornuftig grep. Det er altså slik at det er full tilslutning i Stortinget om måten å gjøre det på. Det eneste Stortinget er uenig om, er tidspunktet for iverksettelse.

Så er det slik at når det gjennomføres en ny reform, vil det være noe ulike utslag for ulike kommuner. La meg si det slik at det nok også er noen kommuner som kommer noe bedre ut enn det som representanten beskrev i sin replikk.

Jeg vil ikke begi meg inn på en vurdering av grenser for endringer. Det som jeg gjorde klart i mitt innlegg, er at jeg vil følge utviklingen og foreta en vurdering av de utslagene som måtte være for enkeltkommuner, og så vurdere om det er behov for å komme tilbake til Stortinget med en slik vurdering. Men nå tror jeg først vi får konstatere at vi – hvis det blir et flertall i Stortinget i dag – får en iverksettelse fra 1. januar, og at det allerede er et enstemmig storting som mener at Regjeringens forslag til måte å håndtere denne problemstillingen på, er fornuftig.

(Statsråd Schjøtt-Pedersen)

Så tror jeg det er fornuftig å skaffe seg en oversikt over utslagene for enkeltkommuner før vi drar konklusjoner om hvordan eventuell videre håndtering skal være.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp): Det undrar meg at finansministeren så einssidig legg vekt på at han no får eit samla storting med på iverksetjing frå 1. januar. Det gjer han jo vitterleg ikkje. Det er òg slik at for Senterpartiet vart det tydeleg understreka i dag frå Odd Roger Enoksen at vi har eit anna primærstandpunkt, men vi erkjenner at det ikkje har tilslutning i Stortinget. Vi hadde eit anna standpunkt i 1996, vi har det framleis. Det har òg vore hevda frå tidlegare finansminister Gudmund Restad at han ikkje fann noka betre ordning enn den som gjeld i dag.

Eigedomsskatt er ein 100 pst. kommunal skatt. Difor synest det meg så ekstra forunderleg at ikkje finansministeren kan engasjera seg endå meir for at fordelinga skal vera så rettferdig som mogleg i forhold til dagens system. Han hadde hatt moglegheit til å leggja meir handfaste utrekningar til grunn. Han seier sjølv i sin eigen proposisjon at fyrst i januar er tala klare for kommunane. Han hadde hatt moglegheit til å vareta ein større tryggleik for kommunane. Sjølv sagt er det kjekt for dei kommunane som no opplever å få meir pengar. Det vil både Senterpartiet og andre parti her sjølv sagt unna alle kommunar, men det som er eit hovudproblem i denne saka, er at det er nokre kommunar som frå det eine året til det andre med eit vedtak i dag mister store inntekter, med dei følgjane det får.

Mitt siste spørsmål vil då vera eit som finansministeren ikkje svarte Odd Roger Enoksen på: Vil han sjå nærare på ei øvre og ei nedre grense i forhold til inntektsbortfall?

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Jeg har ikke sagt at et enstemmig storting slutter seg til iverksettelse fra 1. januar, det er det jo vitterlig ikke grunnlag for å si. Det jeg derimot har lagt vekt på, er at det er et enstemmig storting som er enig i den tilnærming som Regjeringen har foreslått for å møte den utfordring som et samlet storting står overfor. Og da er det altså slik som representanten sa, at et flertall i Odelstinget og Lagtinget har vedtatt en kraftskattereform.

Regjeringen Bondevik har ikke foreslått noen endring i forhold til den reformen. Regjeringen Stoltenberg foreslo i vår en betydelig økning i kommunale skatteinntekter, og regjeringen Stoltenberg foreslo nå i høst en ytterligere økning for å nå opp i det inntektsanslag som Stortinget hadde forutsatt.

Jeg konstaterer derfor at det er en bred enighet i Stortinget og Stortingets organer om reformen. Jeg konstaterer at regjeringen Bondevik ikke foreslo noen annen innretning av reformen. Jeg konstaterer at det tidspunkt som reformen nå gjennomføres på, er det tidspunkt regjeringen Bondevik la til grunn som gjennomføringstidspunkt for reformen. Og jeg konstaterer at det er et enstemmig storting som er enig i innholdet i reformen. Så konstate-

rer jeg at det er noen partier som mener at man likevel – til tross for denne enigheten – burde tatt seg noe mer tid. Det respekterer jeg. Men jeg konstaterer at det altså ikke er kommet fram forslag om bedre måter å møte denne utfordringen på. Og det er altså slik at når man gjennomfører en ny reform som er basert på de økonomiske resultatene i de foretak som skal beskattes, kan det gi enkelte utslag. Mitt utgangspunkt har da vært at jeg vil følge disse utslagene, jeg vil gå nøye inn i og vurdere utslagene også for enkeltkommuner, og så vil jeg foreta en oppsummering og vurdere om det er et grunnlag for å legge fram for Stortinget en vurdering av slike utslag. La meg få lov til å be om tid til å komme tilbake igjen.

Odd Roger Enoksen (Sp): En del av disse utslagene er jo kjent allerede. For enkelte kommuner vet man allerede før iverksettelse at man vil få betydelig inntektsbortfall. Det betyr også at det er andre kommuner som vil få betydelig inntektsøkning. Så vi snakker om store omfordelingsvirkninger mellom enkeltkommuner, som et enstemmig storting også har sagt skal være innenfor akseptable rammer – riktignok uten å ha foretatt en inngående definisjon av hva de akseptable rammene skal være. Men saksordfører har faktisk i dag påpekt at det er nødvendig å se nøye på fordelingsvirkningene. Andre medlemmer av flertallet har også sagt at det er nødvendig å se nøye på fordelingsvirkningene. Jeg formoder at finansministeren har til hensikt å følge det opp og ikke bare vente og se, spesielt på bakgrunn av at mye av disse omfordelingsvirkningene er kjent allerede.

Men det er et helt annet tema jeg ønsker å ta opp i denne sammenheng. Det er påpekt fra et samlet storting, både fra flertallet og mindretallet, at det er nødvendig å se nærmere på klageadgangen, riktignok uten at det gjøres en aktiv beslutning om at det skal innføres en klageadgang fra iverksettelsestidspunktet. Dette er noe Regjeringen har signalisert at man ønsker å komme tilbake til. Finansministeren har i et brev til LVK den 1. desember skrevet at det «er påregnelig med en del feil ved enhver innføring av nye regler.» Finansministeren bekrefter gjennom dette at det sannsynligvis både kan oppstå takseringsfeil og andre feil som vil berøre enkeltkommuner.

På det grunnlag og på bakgrunn av at et enstemmig storting sier at det er nødvendig å vurdere både kommunenes innsynsrett og klageadgang vedrørende takstgrunnlaget, vil jeg spørre finansministeren: Har finansministeren tenkt å følge det opp på en slik måte at det kan gjennomføres allerede fra iverksettelsestidspunktet?

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Representanten spurte om jeg ville følge fordelingsvirkningene. Det mener jeg jeg har gitt rimelig klart uttrykk for, også med tilslutning til det sakens ordfører var opptatt av i sitt innlegg. En slik oppfølging kan jeg forsikre om at jeg vil legge til grunn.

Så viser representanten til at det kan skje takseringsfeil. Ja, det kan det gjøre. Det er også blant de ting vi er nødt til å gå nøye igjennom før vi trekker konklusjoner om hvordan utslagene kommer til å være, også for en-

keltkommuner. De foreløpige beregninger som foreligger, kan være basert på et feilaktig grunnlag som vi da eventuelt må få avklart.

Så er det altså slik at jeg allerede i mitt hovedinnlegg avklarte at vi ikke bare skal vurdere spørsmålet om klage, men at en slik åpning for å vurdere endringer allerede ligger der i dag. Det er altså slik at jeg i mitt innlegg gjorde klart at jeg har registrert at komiteen har vært opptatt av spørsmålet om kommunene skal gis adgang til å klage på grunnlaget for eiendomsskatt på kraftanlegg. Der finner jeg grunn til å nevne at kommunene allerede har adgang til å be om endring av ligningen uten å klage. Departementet vil sørge for at slike anmodninger om å vurdere endring, blir tatt til følge at skatteetaten i størst mulig grad. Dette følger også av forarbeidene til tidligere lovendringer, og det er viktig at vi gir nødvendige signaler til etaten om at det selvsagt skal følges opp.

Jeg sa også i mitt innlegg at når det gjelder spørsmålet om innsynsrett, viser jeg til mitt svar av 6. desember på spørsmål fra Høyres stortingsgruppe, og som er inntatt i innstillingen. Det avklarer spørsmålet om innsynsrett.

Når det som sagt gjelder spørsmålet om vurderinger av endringer, vil jeg gjøre synspunktet kjent for skatteetaten på en egnet måte.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk. Flere har heller ikke bedt om ordet til sak nr. 7. (Votering, se side 257)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Odelstinget går da til votering i sakene 1-7.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v
om endringer i lov 2. juli 1999 nr. 64 om
helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) og enkelte
andre lover

I

I lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd nr. 2 og nr. 3 skal lyde:

1. personell i helsetjenesten eller i apotek som *utfører handlinger som nevnt i tredje ledd,*
2. elever og studenter som *i forbindelse med helsefaglig opplæring utfører handlinger som nevnt i tredje ledd.*

§ 40 første ledd skal lyde:

Journalen skal føres i samsvar med god yrkesskikk og skal inneholde relevante og nødvendige opplysninger om pasienten og helsehjelpen, samt de opplysninger som er nødvendige for å oppfylle meldeplikt eller opplysningsplikt fastsatt i lov eller i medhold av lov. Journalen skal være lett å forstå for annet kvalifisert helsepersonell.

§ 40 tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om pasientjournalens innhold og ansvar for journalen etter denne bestemmelse, *herunder om oppbevaring, overdragelse, opphør og tilintetgjøring av journal.*

§ 43 første ledd skal lyde:

Etter krav fra den journalopplysningene gjelder, eller av eget tiltak, skal helsepersonell som nevnt i § 39 slette opplysninger eller utsagn i journalen, dersom dette er ubetenkelig ut fra allmenne hensyn, *ikke strider mot bestemmelsene i eller i medhold av arkivloven §§ 9 eller 18 og:*

1. opplysningene er feilaktige eller misvisende og føles belastende for den de gjelder eller
2. opplysningene åpenbart ikke er nødvendige for å gi pasienten helsehjelp.

§ 43 tredje ledd skal lyde:

Avslag på krav om sletting kan påklages til fylkeslegen. Det skal innhentes uttalelse fra Datatilsynet. *Dersom fylkeslegen mener at sletting kan være i strid med arkivloven §§ 9 eller 18, skal det også innhentes uttalelse fra Riksarkivaren.*

§ 46 overskriften skal lyde:

§ 46. *Elektronisk pasientjournal*

§ 46 nytt første ledd skal lyde:

Pasientjournal kan føres elektronisk.

Nåværende § 46 første ledd blir andre ledd.

§ 48 andre ledd bokstav c) oppheves.

Nåværende bokstaver d) og e) blir bokstaver c) og d).

§ 48 andre ledd skal lyde:

- Rett til autorisasjon etter søknad har den som:
- a) har *bestått* eksamen i vedkommende fag ved norsk universitet, høyskole eller videregående opplæring,
 - b) har gjennomført praktisk tjeneste fastsatt i forskrift gitt av departementet,
 - c) er under 75 år og
 - d) ikke er uegnet for yrket.

§ 53 andre ledd skal lyde:

En søker kan nektes autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning hvis det foreligger *omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall etter § 57.*

§ 54 nytt andre ledd skal lyde:

Helsepersonell over 75 år kan likevel gis lisens og spesialistgodkjenning på visse vilkår, jf. § 49 fjerde ledd og § 51.

Kapittel 11 overskriften skal lyde:

Kapittel 11 Reaksjoner *m.v.* ved brudd på lovens bestemmelser

§ 55 skal lyde:

§ 55 Anmodning om vurdering av mulig pliktbrudd

Den som mener at bestemmelser om plikter fastsatt i eller i medhold av denne lov er brutt til *ulempe* for seg, kan be tilsynsmyndigheten om en vurdering av forholdet. Pasienten kan opptre ved representant. Kravet sendes fylkeslegen.

Representant etter første ledd er den som har fullmakt til å fremsette en anmodning på andres vegne, eller som har samtykkekompetanse etter reglene i pasientrettighetsloven kapittel 4. Fullmektig som ikke er advokat, skal legge frem skriftlig fullmakt.

Fylkeslegen skal vurdere de synspunkter som er fremsatt i anmodningen, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt i anmodningen.

Hvis fylkeslegen mener at det bør ilegges en reaksjon etter kapittel 11, skal saken oversendes Statens helsetilsyn. Tredje ledd gjelder tilsvarende for behandlingen av saken hos Statens helsetilsyn.

Tilsynsmyndighetene skal gi den som har fremsatt en anmodning, underretning om resultatet av sin behandling av saken og en kort begrunnelse for resultatet.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om tilsynsmyndighetenes saksbehandling, og kan herunder fastsette regler om frist for fremsettelse av anmodning etter denne paragraf.

§ 56 første ledd skal lyde:

Statens helsetilsyn kan gi advarsel til helsepersonell som forsettlig eller uaktsomt overtrer plikter etter denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av den, hvis pliktbruddet er egnet til å medføre fare for sikkerheten i helse-tjenesten eller til å påføre pasienter en betydelig belastning.

Kapittel 12 overskriften skal lyde:

Kapittel 12 Statens helsepersonellnemnd og Apotekklagenemnd

§ 68 skal lyde:

§ 68. Statens helsepersonellnemnd og Apotekklagenemnd

Det opprettes en Statens helsepersonellnemnd (HPN). I saker etter apotekloven skal nemnda kalle seg Apotekklagenemnd (AKN).

Statens helsepersonellnemnd er klageorgan for vedtak etter §§ 53, 56-59 og 62-65. Apotekklagenemnda er klageorgan for vedtak som fastsatt i medhold av apotekloven § 9-1 første ledd.

§ 71 overskriften skal lyde:

§ 71. Domstolsprøving

§ 71 første og andre ledd skal lyde:

Vedtak i Statens helsepersonellnemnd etter §§ 53, 56-59 og 62-65 kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av saken.

Saken behandles etter reglene i tvistemålsloven kapittel 30. Retten kan ved kjennelse beslutte at vedtak etter bestemmelsene i første ledd ikke skal ha virkning før det er truffet endelig vedtak i saken eller før endelig dom foreligger.

§ 72 oppheves

§ 76 overskriften skal lyde:

§ 76. Overgangsordninger

§ 76 andre ledd skal lyde:

Den som ved lovens ikrafttredelse har autorisasjon, offentlig godkjenning som helsepersonell, lisens eller spesialistgodkjenning, beholder sin autorisasjon, godkjenning, lisens eller spesialistgodkjenning etter denne lov.

§ 77 andre ledd nr. 5 oppheves.

§ 77 andre ledd nr. 6 skal lyde:

I lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 42 nr. 2 nytt andre punktum skal lyde:

Institusjonen skal informere Statens helsetilsyn om utestenging etter dette alternativ når det gjelder studenter som følger utdanninger som kan utløse rett til autorisasjon etter helsepersonelloven § 48 første ledd.

II

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester gjøres følgende endring:

§ 6-4 siste ledd skal lyde:

Også yrkesutøvere i medhold av lov om helsepersonell *m.v.*, lov om psykisk helsevern, lov om helsetjenesten i kommunene, lov om familievernkontorer og meklingsmenn i ekteskapsaker (jf. lov om ekteskap), plikter å gi opplysninger etter reglene i andre ledd.

III

I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter gjøres følgende endringer:

§ 6-4 skal lyde:

§ 6-4. Barns rett til undervisning i helseinstitusjon

Barn i skolepliktig alder har rett til undervisning under opphold i helseinstitusjon, i den grad dette følger av opplæringslova.

Ungdom har rett til undervisning under opphold i helseinstitusjon, i den grad dette følger av opplæringslova.

Førskolebarn har rett til spesialpedagogisk hjelp under opphold i helseinstitusjon, i den grad dette følger av opplæringslova.

§ 7-4 overskriften skal lyde:

§ 7-4 Anmodning om vurdering av mulig pliktbrudd

§ 7-4 første og andre punktum skal lyde:

Pasienten eller andre som har rett til det kan, *dersom han mener bestemmelser om plikter fastsatt i eller i medhold av helsepersonelloven er brutt til ulempe for seg*, be tilsynsmyndigheten om en vurdering av forholdet. Tilsynsmyndigheten kan eventuelt ilegge en administrativ reaksjon etter helsepersonelloven kapittel 11.

Nåværende andre punktum blir tredje punktum.

IV

I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene gjøres følgende endring:

§ 5-2 skal lyde:

§ 5-2. (Tilskudd fra staten)

Staten yter årlig rammetilskudd til delvis dekning av kommunenes utgifter. Tilskuddet fordeles gjennom inntektssystemet for kommunene og fylkeskommunene etter regler gitt av Kongen. Til de berørte kommuner yter dessuten staten årlig et særskilt tilskudd til fengselshelsetjenesten, jfr. § 1-3.

Folketrygden yter stønad til dekning av utgifter til helsetjenester etter de regler som er fastsatt i og i medhold av lov om folketrygd.

V

I lov 14. april 2000 nr. 33 om endringer i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene og i visse andre lover (fastlegeordningen) gjøres følgende endring:

IV skal lyde:

Fra den tid Kongen bestemmer oppheves lov 4. juli 1991 nr. 53 om forsøk med listepasientsystem i kommunehelsetjenesten.

VI

I lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt andre ledd skal lyde:

Statens helsetilsyn ledes av en helsedirektør. Helsedirektøren utnevnes av Kongen på åremål.

Nåværende § 1 andre ledd blir tredje ledd og skal lyde:

I hvert fylke skal det være en fylkeslege underlagt Statens helsetilsyn. Fylkeslegen utnevnes av Kongen.

§ 2 sjette ledd skal lyde:

Statens helsetilsyn gir administrative reaksjoner til helsepersonell etter reglene i lov om helsepersonell kapittel 11.

VII

Ikrafttredelse:

1. Endringene i helsepersonelloven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.
2. Endringen i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.
3. Endringene i pasientrettighetsloven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.
4. Endringene i kommunehelsetjenesteloven § 5-2 første og andre ledd trer i kraft straks. Opphevelsen av § 5-2 tredje ledd trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
5. Endringen i lov 14. april 2000 nr. 33 om endringer i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene og i visse andre lover (fastlegeordningen) trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
6. Endringene i tilsynsloven § 1 trer i kraft straks. Endringen i § 2 trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er :

- forslag nr. 1, fra Harald T. Nesvik på vegne av Framskrittspartiet og Høyre
- forslag nr. 2, fra Harald T. Nesvik på vegne av Framskrittspartiet

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slike vedtak:

A

l o v

om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-5 tredje ledd skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad for prøver og undersøkelser ved private medisinske laboratorier at det foreligger rekvisisjon fra lege eller tannlege. Det er et vilkår for rett til stønad for undersøkelser og behandling ved private røntgeninstitutter at det foreligger rekvisisjon fra lege, tannlege eller kiropraktor.

§5-10a skal lyde:

§5-10a Behandling hos ortoptist

Trygden yter stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist. Det er et vilkår for rett til stønad at medlemmet er henvist fra spesialist i øyesykdommer. Behandling må være av vesentlig betydning for medlemmets funksjonsevne.

Stønaden ytes etter fastsatte satser.

Departementet gir forskrifter om stønad etter paragrafen.

§ 7-2 andre ledd skal lyde:

Det ytes et tillegg til gravferdsstønaden etter følgende regler:

- a) Når den avdøde ikke hadde fylt 18 år, ytes det fullt tillegg.
- b) Når den avdøde var over 18 år og ikke var gift, ytes det tillegg som reduseres med midlene i boet og forsikringsbeløp utbetalt som følge av dødsfallet.
- c) Når den avdøde var over 18 år og var gift, ytes det tillegg som reduseres med summen av ektefellenes finansformue og forsikringsbeløp utbetalt som følge av dødsfallet, etter at et fribeløp tilsvarende tillegget er trukket fra.

§ 7-2 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde, femte, sjette og syvende ledd blir tredje, fjerde, femte og sjette ledd.

§ 8-14 første ledd skal lyde:

Det kan ytes reisetilskott i stedet for sykepenger dersom et medlem midlertidig ikke kan reise på vanlig måte til og fra arbeidsstedet på grunn av sykdom eller skade. Reisetilskottet skal dekke nødvendige ekstra transportutgifter.

§ 8-19 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Dersom arbeidstakeren er delvis sykmeldt av lege, regnes likevel arbeidsgiverperioden fra den første fraværsdag arbeidstakeren var delvis sykmeldt.

§ 9-5 første ledd ny bokstav c skal lyde:

- c) *fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon.*

§ 10-7 femte ledd skal lyde:

Til et medlem som fyller vilkårene i § 10-8, kan det ytes reisetilskott i stedet for rehabiliteringspenger dersom et medlem midlertidig ikke kan reise på sin vanlige måte til og fra arbeidsstedet på grunn av sykdom eller skade. Reisetilskottet skal dekke nødvendige ekstra transportutgifter og begrenses til det beløpet medlemmet ville ha fått utbetalt i rehabiliteringspenger for samme tidsrom.

§ 12-12 tredje ledd skal lyde:

En uførepensjonist beholder retten til pensjon selv om uførepensjonen reduseres eller faller helt bort

- a) under tidsbegrenset arbeidstrening som er godkjent av arbeidsmarkedsetaten,
- b) i tre år når pensjonisten har gitt trygdekontoret melding om inntektsendring fordi han eller hun har tatt arbeid eller oppdrag, eller har startet virksomhet. Det er et vilkår at vedkommende i løpet av de tre årene melder fra om ytterligere inntektsendringer. Det kan ses bort fra at meldinger som nevnt ikke er gitt dersom det foreligger særlige grunner som kan forklare hvorfor det ikke er meldt fra.

§ 15-6 tredje ledd skal lyde:

Stønadstiden kan utvides med opptil to år fram til barnet fyller åtte år når den enslige moren eller faren er under nødvendig utdanning eller opplæring for å bli i stand til å forsørge seg selv ved eget arbeid. Det gis vanligvis ikke stønad etter at yrkeskompetanse er oppnådd. Utdanningen må utgjøre minst halvparten av utdanning på full tid.

Presidenten: Presidenten vil gjøre oppmerksom på en rettelse i § 5-10 a siste ledd. Dette skal lyde: «Departementet gir forskrifter om stønad etter denne paragrafen.»

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling – med den foretatte rettelse – bifaltes enstemmig.

Presidenten: Presidenten vil så la votere over forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet og Høyre til § 19-6. Forslaget lyder:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 19-6 tredje ledd skal lyde:

Alderspensjonen skal ikke reduseres hvis den pensjonsgivende årsinntekten er mindre enn to ganger grunnbeløpet. Pensjonen uten ektefelle tillegg og barnetillegg reduseres med 40 prosent av inntekt over to ganger grunnbeløpet.

§ 19-6 fjerde ledd første punktum skal lyde:

For en pensjonist som fram til fylte 67 år hadde avtalefestet pensjon med statstilskott, skal pensjonen uten ektefelle tillegg og barnetillegg reduseres med 50 prosent av inntekt over to ganger grunnbeløpet.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 54 mot 23 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 19.59.52)

Videre var innstillet:

§ 21-6 første ledd skal lyde:

Det kan gjøres nytt vedtak dersom det skjer en endring i forhold som er av betydning for retten til den ytelsen vedkommende mottar. Skjer det en endring i forhold som har betydning for graderingen av en ytelse til livs-

opphold etter kapittel 12, 15, 16, 17 eller 19, kan det gjøres nytt vedtak bare hvis endringen er vesentlig. *Etter nærmere retningslinjer fra Rikstrygdeverket kan også bestemte typer saker tas opp til nærmere etterprøving for å vurdere om forholdene har endret seg.*

§ 21-6 nytt fjerde ledd skal lyde:

Trygdens organer kan pålegge helseinstitusjoner, fengsler og boformer for heldøgns omsorg og pleie å gi rutinemessige meldinger om innskriving og utskrivning av klienter.

§ 22-12 andre ledd første og andre punktum skal lyde:

Uførepensjon og foreløpig uførestnad til en person som *har rett til sykepenger*, utbetales fra og med den måneden *retten til sykepenger* utløper. Det samme gjelder når en person som *har rett til sykepenger* og mottar gradert uførepensjon, får hel uførepensjon.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Presidenten vil så la votere over forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd skal § 25-14 lyde:

Rettigheter etter denne lov kan endres eller oppheves ved senere lov. Opptjente rettigheter kan ikke innskrenkes eller oppheves.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 64 mot 13 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 20.00.38)

Videre var innstillet:

Ny § 25-16 skal lyde:

§ 25-16 *Planplikt for beredskap i trygdeetaten*

Rikstrygdeverket skal påse at det utarbeides beredskapsplaner for å sikre virksomheten i trygdeetaten ved krise i fred eller krig. Planene skal inneholde krav til opprettholdelse av driftssikkerhet for behandling av krav om ytelser og for utbetaling, til lagring av materiell og utstyr, og til øvelser og opplæring av personell.

Rikstrygdeverket har ansvaret for å samordne tiltak etter første ledd med berørte organer for å sikre behandling og utbetaling av ytelser som utbetales gjennom trygdeetaten.

Rikstrygdeverket skal påse at avtaler med leverandører av varer og tjenester inneholder krav til leveringsdyktighet og informasjonssikkerhet ved kriser i freds- og krigstid.

Ny § 25-17 skal lyde:

§ 25-17 *Unntak fra loven ved krise i freds- og krigstid*

Ved krig, eller når krig truer, og trygdeetaten er satt, eller ventes å bli satt, ute av stand til å utbetale ytelser etter denne lov med riktig beløp, kan ytelser utbetales med nedsatte beløp, holdes tilbake eller stanses. Ytelser kan også utmåles etter skjønn når beløpets størrelse ikke kan beregnes eksakt som følge av manglende tilgang på opplysninger som er nødvendige for korrekt beregning. Utbetaling av ytelser til å sikre inntekt etter kapitlene 8, 10, 11, 12, 16, 17 og 19 skal prioriteres foran utbetaling av andre trygdeytelser.

Dersom en krisesituasjon som nevnt i første ledd fører til at trygdeetaten over et lengre tidsrom ikke ventes å ville kunne behandle alle nye krav om ytelser, skal behandling av krav etter kapitlene 8, 10, 11, 12, 16, 17 og 19 prioriteres foran krav om andre ytelser. Dersom det er nødvendig med medisinske vurderinger eller andre opplysninger for å kunne innvilge en ytelse, og krisen har ført til at disse opplysningene ikke kan innhentes innen rimelig tid, kan trygdeetaten likevel gi den aktuelle ytelsen dersom det er sannsynlig at søkeren fyller vilkårene.

I en krisesituasjon kan Rikstrygdeverket gis rett til rekvisisjon av naturalytelser til erstatning for ytelser etter denne lov. Bestemmelsene i lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap kapittel 3 gjelder tilsvarende så langt de passer.

De forvaltningsmessige bestemmelser i kapitlene 20, 21 og 22 og de finansielle bestemmelsene i kapitlene 23 og 24 kan helt eller delvis settes til side ved trygdeetatens behandling etter denne paragrafen.

Departementet bestemmer når fullmaktene etter denne paragrafen skal anvendes. Kongen i statsråd kan bestemme at bestemmelsene skal gjelde tilsvarende ved kriser og katastrofer i fredstid for et begrenset tidsrom og maksimalt for 1 måned av gangen.

Ny § 25-18 skal lyde:

§ 25-18 *Beordring ved krise i freds- og krigstid*

I situasjoner som nevnt i § 25-17 første og andre ledd, jf. femte ledd, kan Rikstrygdeverket pålegge ansatte i trygdeetaten å utføre arbeid ved andre organer i etaten, jf. § 20-1.

Pålegg om å gjøre tjeneste i helse- og sosialtjenesten i medhold av lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 4-1 kan omfatte også ansatte i trygdeetaten.

Ny § 25-19 skal lyde:

§ 25-19 *Forskrifter*

Kongen gir forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i §§ 25-16 til 25-18.

II

I lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. gjøres følgende endring:

§ 33A nr. 2 skal lyde:

Arbeidstakeren har tilsvarende rett til permisjon for nødvendig tilsyn med barn under 12 år, henholdsvis 18

år, når den som har det daglige barnetilsynet er syk *eller er forhindret fra tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon.*

III

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

1. Endringene i folketrygdloven § 5-5 tredje ledd, § 15-6 tredje ledd og § 21-6 fjerde ledd trer i kraft straks.
2. Endringene i folketrygdloven §§ 7-2, 8-14, 8-19, 9-5, 10-7 femte ledd, 12-12, 21-6 første ledd og 22-12 og arbeidsmiljøloven § 33A nr. 2 trer i kraft 1. januar 2001.
3. Folketrygdloven §§ 5-10a og 25-16 til 25-19 trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. De enkelte bestemmelser kan settes i kraft til ulik tid.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Videre var innstillet:

B

Ot.prp. nr. 9 (2000-2001) – Kap. 12 Trygderetten skal kunne omgjøre et påanket vedtak til ugunst for den ankende part – trygderettsloven § 20 andre ledd – sendes tilbake til Regjeringen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

C

Stortinget ber Regjeringen vurdere en ordning med transportstøtte istedenfor uføretrygd i de tilfeller bevegelseshemming er eneste grunnen til uføretrygden, og der den uføre har mulighet til fast arbeid.

Presidenten: C blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover

I

I lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 3 bokstav b skal lyde:

b) sykepenger etter folketrygdloven kapittel 8 for sykdom inntruffet i tid *der arbeidstakeren er omfattet av trygden etter bestemmelsene i denne paragrafen, jf. § 2. Det samme gjelder omsorgspenger, pleiepenger, opplæringspenger, fødselspenger, svangerskapspenger og adopsjonspenger etter folketrygdloven kapitlene 9 og 14 i inntil 52 uker når tilfellet oppstår i tid der arbeidstakeren er omfattet av trygden.*

II

I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 2 oppheves.

§ 25 nr. 2 nytt tredje punktum skal lyde:

Svikt ved utveksling av opplysninger skal ikke gi grunnlag for erstatning etter lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning kapittel 2.

§ 25 nr. 2 någjeldende tredje punktum blir fjerde punktum.

III

I lov 16. juni 2000 nr. 44 om endringer i lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn mv. gjøres følgende endringer:

I § 3 nr. 2 andre ledd skal ordet «rederens» endres til «rederiets».

I § 8 første ledd bokstav b skal ordet «redere» endres til «rederier».

I § 10 første ledd første punktum skal ordet «Rederen» endres til «Rederiet», og i andre punktum skal «rederen» endres til «rederiet».

I § 11 første ledd skal «Reder» endres til «Rederiet» og «rederen» endres til «rederiet».

I § 12 første ledd andre punktum skal ordene «rederavgift» og «rederen» endres til henholdsvis «rederiavgift» og «rederiet». I andre ledd skal «rederen» endres til «rederiet», og i tredje ledd skal «Rederen» endres til «Rederiet».

§ 17 skal lyde:

Pensjonstrygden ledes av et styre på fem medlemmer som oppnevnes av departementet for fire år om gangen.

To medlemmer med varamedlemmer oppnevnes etter forslag av sjømennenes organisasjoner og to medlemmer med varamedlemmer etter forslag av arbeidsgivernes organisasjoner. Det femte medlem skal være styrets leder.

Departementet fastsetter instruks for styret.

§ 18 skal lyde:

Departementet tilsetter trygdens daglige leder.

§ 19 skal lyde:

Pensjonstrygdens regnskap revideres av Riksrevisjonen.

I § 25 første ledd bokstav c skal ordet «reder» endres til «den».

§ 28 nr. 2 skal lyde:

Den som er innvilget eller innvilges *alderspensjon etter denne loven* og uførepensjon, foreløpig uførestønad, rehabiliteringspenger eller attføringspenger fra folketrygden eller avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven § 1 nr. 1 første ledd bokstav d med virkning fra et tidspunkt før 1. januar 2001, har rett til alderspensjon etter bestemmelsene i denne loven som gjaldt før denne datoen, herunder pensjon etter satser som nevnt i nr. 1. Pensjonen ytes etter de tidligere bestemmelsene også etter at pensjonisten er fylt 67 år.

§ 28 nr. 4 skal lyde:

Alderspensjon, enkepensjon og overgangsstønad som ytes *etter nr. 1 – 3 i denne paragrafen*, utløses med kapitalverdien, hvis

- a) årspensjonen er mindre enn et beløp som svarer til 4 prosent av folketrygdens grunnbeløp og
- b) det *ikke foretas* samordning med personskadepensjon. Styret gir nærmere regler om kapitalutløsningen.

§ 29 nr. 2 andre punktum skal lyde:

Ved sammenligningen medregnes et eventuelt tillegg etter § 6 *for den som var omfattet av § 1, jf. § 2 i denne loven i minst 36 måneder i løpet av de siste 60 månedene før den måned pensjonen ble tatt ut (virkningstidspunktet).*

IV

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

1. Endringen i lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 1 nr. 3 trer i kraft 1. januar 2001. Endringen får virkning også for tidligere tidsrom dersom det er betalt arbeidstakeravgift for tiden.
2. Endringene i lov 16. juni 2000 nr. 44 om endringer i lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn mv. trer i kraft 1. januar 2001.
3. Endringen i samordningsloven § 1 trer i kraft straks.
4. Endringene i samordningsloven § 25 trer i kraft 1. januar 2001.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

L o v
om elektronisk signatur

Kapittel I Alminnelige regler

§ 1 Lovens formål

Formålet med denne loven er å legge til rette for en sikker og effektiv bruk av elektronisk signatur ved å fastsette krav til kvalifiserte sertifikater, til utstederne av disse sertifikatene og til sikre signaturfremstillingssystemer.

§ 2 Lovens virkeområde

Loven gjelder for sertifikatutstedere som er etablert i Norge. Loven regulerer rammebetingelsene for bruk av kvalifiserte elektroniske signaturer, med unntak av § 6 annet punktum og § 7 som gjelder alle elektroniske signaturer.

Kongen kan i forskrift bestemme at loven skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen.

§ 3 Definisjoner

I denne loven menes med:

1. *elektronisk signatur:* data i elektronisk form som er knyttet til andre elektroniske data og som brukes til å kontrollere at disse stammer fra den som fremstår som undertegner,
2. *avansert elektronisk signatur:* en elektronisk signatur som
 - a) er entydig knyttet til undertegneren,
 - b) kan identifisere undertegneren,
 - c) er laget ved hjelp av midler som bare undertegneren har kontroll over, og
 - d) er knyttet til andre elektroniske data på en slik måte at det kan oppdages om disse har blitt endret etter signering,
3. *kvalifisert elektronisk signatur:* en avansert elektronisk signatur som er basert på et kvalifisert sertifikat og fremstilt av et godkjent sikkert signaturfremstillingssystem,
4. *undertegner:* den som disponerer et signaturfremstillingssystem og som handler på vegne av seg selv eller på vegne av en annen fysisk eller juridisk person,
5. *signaturfremstillingssdata:* unike data, som for eksempel koder eller private nøkler, som undertegneren benytter for å fremstille en elektronisk signatur,

6. *signaturfremstillingssystem*: programvare eller maskinvare som benyttes til å fremstille elektronisk signatur ved hjelp av signaturfremstillingsdata,
7. *signaturverifikasjonsdata*: unike data, som for eksempel koder eller offentlige nøkler, som benyttes til å verifisere en elektronisk signatur,
8. *signaturverifikasjonssystem*: programvare eller maskinvare som benyttes for å verifisere elektronisk signatur ved hjelp av signaturverifikasjonsdata,
9. *sertifikat*: en kopling mellom signaturverifikasjonsdata og undertegner som bekrefter undertegners identitet og er signert av sertifikatutsteder,
10. *sertifikatutsteder*: en fysisk eller juridisk person som utsteder sertifikater eller tilbyr andre tjenester relatert til elektronisk signatur.

§ 4 Kvalifisert sertifikat

Betegnelsen kvalifisert sertifikat skal kun brukes om sertifikater som oppfyller kravene i denne paragrafen og utstedes for en begrenset periode av en sertifikatutsteder som oppfyller kravene i §§ 10 – 15.

Et kvalifisert sertifikat skal inneholde følgende informasjon:

- a) en angivelse av at sertifikatet er utstedt som et kvalifisert sertifikat,
- b) sertifikatutstederens identitet og den stat den er etablert i,
- c) undertegnerens navn eller pseudonym med opplysning om at det er et pseudonym,
- d) eventuelt ytterligere opplysninger om undertegneren, dersom de er relevante for bruken av sertifikatet,
- e) de signaturverifikasjonsdata, som svarer til de signaturfremstillingsdata som er under undertegnerens kontroll,
- f) sertifikatets ikrafttredelses- og utløpsdato,
- g) sertifikatets identifikasjonskode,
- h) sertifikatutstederens avanserte elektroniske signatur,
- i) eventuelle begrensninger i sertifikatets anvendelsesområde, og
- j) eventuelle beløpsmessige begrensninger i sertifikatet med hensyn til hvilke transaksjoner sertifikatet kan brukes til.

Kongen kan i forskrift regulere hva det kvalifiserte sertifikatet nærmere skal inneholde.

§ 5 Krav til kvalifiserte elektroniske signaturer brukt i kommunikasjon med og i offentlig sektor

Kongen kan fastsette nærmere regler om hvilke krav som skal stilles til kvalifiserte elektroniske signaturer som skal brukes ved kommunikasjon med og i offentlig sektor.

§ 6 Rettsvirkninger av elektronisk signatur

Dersom det i lov, forskrift eller på annen måte er oppstilt krav om underskrift for å få en bestemt rettsvirkning og disposisjonen kan gjennomføres elektronisk, oppfyller en kvalifisert elektronisk signatur alltid et slikt krav. En elektronisk signatur som ikke er kvalifisert, kan oppfylle et slikt krav.

§ 7 Innsamling og bruk av personopplysninger

En sertifikatutsteder får kun innhente personopplysninger direkte fra den opplysningene gjelder, eller med dennes uttrykkelige samtykke og bare i den utstrekning som er nødvendig for å utstede eller opprettholde et sertifikat. Opplysningene må ikke samles inn eller behandles for andre formål, så fremt ikke den opplysningene gjelder har gitt sitt uttrykkelige samtykke til det.

Datatilsynet skal føre tilsyn med at denne bestemmelsen overholdes.

Kapittel II Sikre signaturfremstillingssystemer

§ 8 Krav til sikre signaturfremstillingssystemer

Et sikkert signaturfremstillingssystem skal sikre at signaturen er tilfredsstillende beskyttet mot forfalskning. Videre skal et sikkert signaturfremstillingssystem sikre at signaturfremstillingsdata:

- a) i praksis kun kan fremtre én gang og med rimelig grad av sikkerhet forblir hemmeligholdt,
- b) i rimelig utstrekning ikke kan utledes, og
- c) på pålitelig vis kan beskyttes av rette undertegner mot andres bruk.

Et sikkert signaturfremstillingssystem må ikke forandre data i elektronisk form som skal signeres, eller hindre at dataene vises for undertegner før det signeres.

§ 9 Godkjenning av sikre signaturfremstillingssystem

Godkjenning som et sikkert signaturfremstillingssystem, jf. § 8, gis av det organ som Kongen utpeker. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om organet og om krav til sikre signaturfremstillingssystem.

Likestilt med godkjenning etter første ledd er godkjenning fra et tilsvarende organ i en annen stat som er part i EØS-avtalen.

Kravene i § 8 skal anses oppfylt når den maskin- eller programvaren som benyttes, er i samsvar med de standarder for elektroniske signaturprodukter som Europakommisjonen fastsetter og som offentliggjøres i De Europiske Fellesskaps Tidende.

Kapittel III Krav til utstedere av kvalifiserte sertifikater

§ 10 Krav til virksomheten

Utstedere av kvalifiserte sertifikater skal utøve og administrere virksomheten på en forsvarlig måte slik at den kan tilby sikre, pålitelige og velfungerende sertifikat-tjenester.

Sertifikatutstederen skal til enhver tid ha tilstrekkelige økonomiske ressurser til å kunne drive virksomheten i henhold til kravene som er stilt i eller i medhold av denne lov.

§ 11 Krav til produkter og systemer

Utstedere av kvalifiserte sertifikater skal bruke pålitelige produkter og systemer som er beskyttet mot endringer, og som gir teknisk og kryptografisk sikkerhet i understøttende prosesser.

Kravene i første ledd skal anses oppfylte dersom sertifikatutsteder benytter seg av produkter og systemer som er godkjent av et organ i henhold til § 9 første og annet ledd, eller er i samsvar med standarder fastsatt av Europakommisjonen etter § 9 tredje ledd.

Sertifikatutsteder skal iverksette tiltak mot forfalskning av sertifikatene. Dersom sertifikatutsteder fremstiller signaturfremstillingsdata, skal utstederen garantere fortroligheten av disse dataene under fremstillingsprosessen.

§ 12 *Krav om katalog- og tilbaketrekkingsjeneste*

Utstedere av kvalifiserte sertifikater skal sørge for en hurtig og sikker katalog- og tilbaketrekkingsjeneste og skal sikre at det er mulig å fastslå dato og tidspunkt for ikrafttredelse eller tilbaketrekking av et sertifikat.

§ 13 *Krav om kontroll av undertegners identitet*

Utstedere av kvalifiserte sertifikater er ansvarlige for at identiteten til undertegner og ytterligere relevante opplysninger om vedkommende blir kontrollert gjennom sikre rutiner.

Opplysninger om rutinene som nevnt i første ledd skal være offentlig tilgjengelige.

§ 14 *Krav til lagring av opplysninger*

Utstedere av kvalifiserte sertifikater skal lagre alle relevante opplysninger om kvalifiserte sertifikater i en rimelig periode, dog minst 10 år etter at sertifikatet er registrert i tilbaketrekkingslisten.

Sertifikatutsteder skal benytte pålitelige systemer til oppbevaring av sertifikater i verifiserbar form, slik at

- a) opplysningens ekthet kan kontrolleres,
- b) sertifikatene kun er offentlig tilgjengelige i de tilfellene der innehaveren har gitt sitt samtykke, og
- c) eventuelle tekniske endringer, som bringer disse sikkerhetskravene i fare, er synlige for operatøren.

Utstedere av kvalifiserte sertifikater må ikke oppbevare eller kopiere undertegners signaturfremstillingsdata.

§ 15 *Krav om informasjon om vilkår, begrensninger og lignende*

Før en sertifikatutsteder inngår avtale om å utstede et kvalifisert sertifikat skal utstederen skriftlig informere motparten om

- a) vilkårene og begrensningene for bruken av sertifikatet,
- b) opplysninger om eventuelle frivillige akkrediterings- eller sertifiseringsordninger, og
- c) prosedyrer for klage og avgjørelse av tvister.

Opplysninger i henhold til første ledd kan sendes elektronisk, dersom det skjer i en for motparten umiddelbart lesbar form. Disse opplysningene skal også kunne kontrolleres av signaturmottakeren.

§ 16 *Utfyllende krav*

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om hvilke krav som kan stilles til utstedere av kvalifiserte sertifikater for å oppfylle bestemmelsene i §§ 10-15.

Kapittel IV Tilsyn og sanksjoner

§ 17 *Tilsyn med utstedere av kvalifiserte sertifikater*

Kongen kan utpeke et organ som skal føre tilsyn med at denne lov med forskrifter etterleves.

Tilsynet kan kreve de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for å utføre sine oppgaver, og fastsette en tidsfrist for å sende dem inn.

Tilsynet kan gi påbud om at forhold som er i strid med bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven, skal opphøre og stille vilkår som må oppfylles for at virksomheten skal være i samsvar med loven.

Tilsynet kan kreve at det gjennomføres IT-revisjon hos utstedere av kvalifiserte sertifikater og utpeke en revisor til å utføre IT-revisjonen. Sertifikatutsteder kan pålegges å betale for revisjonen.

Tilsynet kan frata en sertifikatutsteder retten til å anvende betegnelsen kvalifisert sertifikat, dersom sertifikatutstederen grovt eller gjentatte ganger ikke overholder lovens regler.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om tilsynets virksomhet.

§ 18 *Registrering av utstedere av kvalifiserte sertifikater*

En sertifikatutsteder kan ikke utstede kvalifiserte sertifikater før registreringsmelding er sendt til tilsynet. Endringer i allerede registrerte opplysninger og nye opplysninger som skal registeres, skal meldes til tilsynet uten ugrunnet opphold.

§ 19 *Adgang til lokaler m.v.*

Tilsynet kan som ledd i sin kontroll, kreve adgang til steder der det drives virksomhet som står under tilsyn.

Tilsynet kan gjennomføre de kontroller det finner nødvendig, og kreve bistand fra personalet på stedet i den grad dette må til for å få utført kontrollen.

Lov av 10. februar 1967 om behandlingssaker § 15 om fremgangsmåten ved granskning, kommer til anvendelse.

§ 20 *Tvangsmulkt*

For å sikre at bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne lov overholdes, kan tilsynet bestemme at sertifikatutsteder skal betale en daglig løpende mulkt til staten inntil lovstridig virksomhet er opphørt eller pålegg og vilkår gitt med hjemmel i denne lov er etterkommet.

Mulkten løper ikke før klagefristen er ute. Påklages vedtaket om tvangsmulkt, løper ingen tvangsmulkt før klagesaken er avgjort med mindre klageorganet bestemmer annerledes.

Tilsynet kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

§ 21 *Straff*

Med bøter straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt

- a) unnlater å registrere/sendte melding etter § 18,
- b) unnlater å gi opplysninger etter § 17,
- c) behandler personopplysninger i strid med §§ 7 og 14, eller

- d) gir uriktige eller villedende opplysninger til tilsynet. Medvirkning straffes på samme måte.

§ 22 Erstatning

En sertifikatutsteder som utsteder sertifikater som utgis for å være kvalifiserte, eller som garanterer for slike sertifikater utgitt av en annen, er erstatningsansvarlig for tap hos en fysisk eller juridisk person som følge av at denne hadde hatt rimelig grunn til å ha tillit til at:

- informasjonen angitt i sertifikatet var korrekt på utstedelsestidspunktet,
- sertifikatet inneholder alle opplysninger som kreves i henhold til § 4,
- signaturfremstillingsdata og signaturverifikasjonsdata hører sammen på en unik måte dersom sertifikatutstederen fremstiller begge,
- undertegner disponerte korrekt signaturfremstillingsdata på tidspunktet da sertifikatet ble utstedt, eller
- sertifikatet blir registrert i tilbaketrekingslisten, jf. § 12.

Sertifikatutsteder er ansvarlig etter første ledd medmindre han godtgjør at han, eller den han garanterer for, ikke handlet uaktsomt.

Sertifikatutsteder er ikke erstatningsansvarlig for skade som skyldes at sertifikatet har blitt brukt i strid med tydelige begrensninger i sertifikatets anvendelsesområde eller utover beløpsmessige begrensninger.

§ 23 Klageadgang

Tilsynets avgjørelser etter bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven, kan påklages til det organ Kongen utpeker.

§ 24 Gebyr

Kongen kan i forskrift bestemme at sertifikatutstedere som er registreringspliktige etter § 18, skal betale gebyr. Gebyrene må ikke overstige kostnadene ved tilsynets virksomhet.

Kapittel V Internasjonale forhold

§ 25 Rettslig anerkjennelse av kvalifiserte sertifikater fra utstedere etablert utenfor Norge

Sertifikater fra sertifikatutstedere som er etablert innen EØS-området, anses som kvalifiserte sertifikater i henhold til denne lov dersom de oppfyller kravene til et kvalifisert sertifikat i det landet der utstederen er etablert.

Kvalifiserte sertifikater fra sertifikatutstedere som er etablert i land utenfor EØS-området, skal gis rettslig anerkjennelse på lik linje med kvalifiserte sertifikater fra sertifikatutstedere innen EØS-området dersom:

- utstederen oppfyller kravene i denne lov og har blitt godkjent iht. en frivillig godkjenningsordning i et medlemsland,
- en sertifikatutsteder som er etablert innen EØS-området, og som oppfyller kravene i denne loven, garanterer for utstederen, eller
- sertifikatet eller utstederen er anerkjent i henhold til multilaterale eller bilaterale avtaler med Norge, EU, tredjeland eller internasjonale organisasjoner.

Kapittel VI Ikrafttredelse og overgangsregler

§ 26 Ikrafttredelse

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

§ 27 Overgangsregler

Utstedere av kvalifiserte sertifikater skal innen 6 måneder etter at loven har trådt i kraft registrere seg i henhold til § 18 eller innenfor samme frist opphøre med å kalle sertifikatene for kvalifiserte eller bruke betegnelse som gir inntrykk av at de er kvalifiserte.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

L o v
om endringer i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven)

I

I lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 38 a tredje ledd første punktum skal lyde:

Nemnda skal ha nemndmedlemmer oppnevnt av Kongen i statsråd etter forslag fra Kommunal- og regionaldepartementet, *Utenriksdepartementet*, *Norges Juristforbund* og humanitære organisasjoner.

§ 38 a sjettede ledd skal lyde:

Ved søksmål mot staten om lovmessigheten av Utlendingsnemndas vedtak etter loven her eller om erstatning som følge av slike vedtak, opptrer staten ved Utlendingsnemnda. *Ved søksmål mot staten om lovmessigheten av Justisdepartementets vedtak truffet etter loven her før 1. januar 2001, opptrer staten ved Utlendingsnemnda. Ved søksmål mot staten om lovmessigheten av Utlendingsdirektoratets vedtak truffet etter loven her etter 1. januar 2001 eller om erstatning som følge av slike vedtak, opptrer staten ved Utlendingsdirektoratet.*

§ 38 b første ledd skal lyde:

I den enkelte sak deltar en nemndleder og to medlemmer, jfr. likevel annet ledd. *Det ene medlemmet trekkes ut blant dem som er oppnevnt etter forslag fra Kommunal- og regionaldepartementet, Utenriksdepartementet og Norges Juristforbund. Det andre medlemmet trekkes ut blant dem som er oppnevnt etter forslag fra humanitære organisasjoner.* Den enkelte nemnd kan behandle flere saker.

§ 38 b tredje ledd andre punktum skal lyde:

Saker som behandles etter første ledd, avgjøres ved flertallsvedtak.

§ 38 b fjerde ledd skal lyde:

Klager kan gis adgang til å møte personlig og uttale seg i sak som behandles etter første ledd. I asylsaker skal slik adgang som hovedregel gis. Klagerens advokat eller en annen representant for klageren kan møte sammen med klageren. Også andre kan gis adgang til å møte og avgi uttalelse.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2001.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Børge Brende på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre
- forslag nr. 2, fra Magnhild Meltveit Kleppa på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest sørge for at forskjellsbehandlingen som er en følge av dagens tjenestepensjonssystem mellom AFP-pensjonister og øvrige førtidspensjonerte opphører.»

Forslaget fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med forslag om foretakspensjon som ivaretar livslang utbetaling.»

Begge forslagene blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slike vedtak:

A

L o v

om endringer i lov om foretakspensjon m.v.

I

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon gjøres følgende endringer:

§ 1-2 første ledd ny bokstav i til 1 skal lyde:

- i. *Ytellesbasert alderspensjon: Alderspensjon som gir rett til ytelser fastsatt etter § 5-2 første ledd a, b eller c, beregnet i samsvar med bestemmelser i regelverket.*
- j. *Engangsbetalt alderspensjon: Alderspensjon tilsvarende de rettigheter som angitt i § 5-2 annet ledd, beregnet i samsvar med bestemmelser i regelverket.*
- k. *Innskuddspremie: Premie som foretaket etter innskuddspremieplanen skal innbetale for de enkelte medlemmer og som årlig skal benyttes til å gi medlemmene rett til alderspensjon i samsvar med bestemmelser i regelverket.*
- l. *Innskuddspremieplan: Plan som angir hvordan de årlige innskuddspremier for medlemmene skal beregnes.*

§ 2-1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Foretak som har pensjonsordning kan opprette særskilt pensjonsordning for pensjonsytelser etter lovens kapittel 6 og 7.

§ 2-1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) *Alderspensjonen i pensjonsordningen kan utformes som ytelsesbasert alderspensjon eller som engangsbetalt alderspensjon.*

Nåværende tredje ledd blir fjerde ledd.

§ 2-3 første og nytt annet ledd skal lyde:

(1) *Det skal fastsettes en pensjonsplan som angir vilkårene for og omfanget av pensjonsytelsene. Har pensjonsordningen engangsbetalt alderspensjon, skal pensjonsplanen også inneholde en innskuddspremieplan i samsvar med § 5-2 fjerde ledd.*

(2) *Ytelser opptjent etter pensjonsplanen skal være garantert av forsikringsselskapet eller pensjonskassen for så vidt annet ikke følger av reglene om investeringsvalg i § 11-2.*

Nåværende annet ledd blir tredje ledd.

Overskriften i § 2-4 skal lyde:

§ 2-4 Styringsgruppe

§ 2-4 første ledd oppheves.

§ 2-4 nåværende annet ledd blir første ledd og skal lyde:

(1) Foretak som har *pensjonsordning* som omfatter 15 eller flere medlemmer skal opprette en styringsgruppe for pensjonsordningen på minst tre personer. Minst en av personene skal velges av og blant medlemmene.

Nåværende tredje ledd blir annet ledd.

§ 2-5 tredje ledd skal lyde:

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder så langt de passer for pensjonskasser.

Ny § 2-8 skal lyde:

§ 2-8. *Informasjon til arbeidstakerne*

(1) Foretaket skal gi arbeidstakerne en skriftlig oversikt over regelverket for pensjonsordningen. Det skal legges vekt på å gi arbeidstakerne et godt bilde av medlemmenes rettigheter, premiene og hvilken alderspensjon disse kan ventes å gi. Tilsvarende gjelder opplysninger om forsikring som vil gi uføreytelser eller ytelser til etterlatte.

(2) Foretaket skal gi arbeidstakerne skriftlig opplysning om endringer i regelverket av betydning.

(3) Kongen kan fastsette regler om hvilken informasjon som skal gis fra institusjon eller foretak i tilknytning til ordningen.

§ 3-2 første ledd annet punktum oppheves.

§ 3-3 første ledd første punktum skal lyde:

Pensjonsordningen skal omfatte alle arbeidstakere i foretaket som har fylt 20 år, med mindre annet er fastsatt i loven her eller i forskrifter fastsatt av Kongen.

§ 3-9 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Bestemmelsene i annet og tredje ledd gjelder ikke ordning med engangsbetalt alderspensjon.

§ 3-11 annet ledd oppheves.

Nåværende § 4-3 blir § 4-2 og skal lyde:

§ 4-2. *Opptjent pensjon*

(1) Opptjent ytelsesbasert pensjon for et medlem skal til enhver tid utgjøre en så stor del av full pensjon for medlemmet i henhold til pensjonsplanen, som den pensjonsgivende tjenestetid utgjør i forhold til den tjenestetid som kreves for rett til full pensjon (lineær opptjening). Tjenestetiden som kreves for rett til full pensjon er tiden fra opptak i ordningen fram til pensjonsalderen, men ikke mindre enn tiden som følger av § 4-3 første ledd.

(2) Har pensjonsordningen engangsbetalt alderspensjon, skal opptjent pensjon til enhver tid utgjøre summen av de rettigheter til pensjon som medlemmet har ervervet i samsvar med regelverket og beregningsgrunnlaget for pensjonsordningen. Avkastning i tillegg til midler tilført etter beregningsgrunnlaget skal hvert år benyttes som engangspremie for forhøyelse av opptjent pensjon. Har medlemmet egen pensjonskonto etter § 11-2, skal opptjent pensjon likevel ikke overstige den rett til pensjon

som etter beregningsgrunnlaget for pensjonsordningen motsvarer det beløp som til enhver tid framgår av pensjonskontoen.

Kapittel 4 ny nr. II skal omfatte §§ 4-3 til 4-5 og skal lyde:

II. *Ytelsesbasert pensjon*

Nåværende § 4-2 blir § 4-3.

§ 4-4 første ledd annet punktum skal lyde:

Har en arbeidstaker ved oppnådd pensjonsalder en samlet tjenestetid i det samme foretaket på mer enn kravet til tjenestetid etter § 4-3 første ledd, kan det ses bort fra at tjenestetid ut over det fastsatte minste antall år er i deltidsstilling.

§ 4-5 første og annet ledd skal lyde:

(1) Arbeidstaker som ved oppnådd pensjonsalder ikke har opptjent full pensjon etter § 4-3 første ledd og som etter oppnådd pensjonsalder fortsatt har stilling i foretaket, skal godskrives etterfølgende tjenestetid. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 4-4 tilsvarende.

(2) Har arbeidstakeren etter § 4-3 første ledd opptjent full pensjon ved oppnådd pensjonsalder eller for øvrig før fratredelsen, skal det foretas omregning av pensjonen ved fratredelsen på grunnlag av den premiereserve som da er knyttet til opptjent pensjon. Forsikringsteknisk konstantverdi av ytelsene skal være den samme før og etter omregningen.

Nåværende kapittel 4 nr. II, III og IV blir kapittel 4 nr. III, IV og V.

§ 4-7 første ledd annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for medlem av ordning etter § 11-2 som slutter med rett til straks begynnende alderspensjon.

Nåværende annet punktum blir tredje punktum.

§ 4-9 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Årlig premie for fortsettelsesforsikring for engangsbetalt alderspensjon kan likevel ikke overstige det beløp, justert for utviklingen i folketrygdens grunnbeløp, som ble innbetalt til alderspensjonskontoen siste år arbeidstakeren var medlem av pensjonsordningen.

§ 4-11 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

For medlemmer som ikke samtykker til slik overføring eller på annen måte ikke oppfyller vilkåret, skal tjenestetiden beregnes etter § 4-3 annet ledd uten hensyn til tidligere tjenestetid i annet foretak.

§ 4-12 første ledd tredje punktum skal lyde:

Er premiereserven fra den tidligere ordningen mindre, avkortes tillegget i tjenestetid slik at det svarer til den overførte premiereserve.

Nåværende tredje ledd blir annet ledd og skal lyde:

(2) Foretaket kan likevel beslutte at ved medregning av tjenestetid for medlemskap i annen pensjonsordning skal tillegget i tjenestetid settes lik tjenestetiden i den tidligere ordningen.

Nåværende annet ledd blir tredje ledd.

§ 5-1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) *Arbeidstakeren har ikke rett til utbetaling fra pensjonsordningen så lenge og i samme forhold som arbeidstakeren mottar lønn fra foretaket, jf. § 3-11. Er en arbeidstaker etter å ha fratrudd sin stilling ved oppnådd pensjonsalder ansatt i annet foretak, kan arbeidstakeren kreve at pensjon ikke skal utbetales i den utstrekning det blir utbetalt lønn fra foretaket. § 4-5 annet ledd gjelder tilsvarende ved omregning av pensjon etter leddet her.*

§ 5-2 skal lyde:

§ 5-2. *Alderspensjonens størrelse*

(1) *Ytelsesbasert alderspensjon kan fastsettes til:*

- a. et beløp fastsatt ut fra lønn og beregnet folketrygd etter § 5-5,
- b. en bestemt del av medlemmets lønn, beregnet etter regler angitt i regelverket,
- c. et bestemt beløp pr. medlem, fastsatt i forhold til og ikke høyere enn folketrygdens grunnbeløp.

(2) *Engangsbetalt alderspensjon tilsvarende summen av de pensjonsrettigheter som et medlem etter regelverket hvert år erverver som følge av innbetaling av årlig innskuddspremie tillagt årlig avkastning.*

(3) *Endring i lønn som følge av særskilt avtale eller av den alminnelige lønnsutvikling i foretaket, skal tillegges virkning fra det tidspunkt endringen trer i kraft. Det samme gjelder når pensjonen er fastsatt som en bestemt del av folketrygdens grunnbeløp.*

(4) *I pensjonsordning med engangsbetalt alderspensjon skal innskuddspremieplanen utformes i samsvar med reglene gitt i eller i medhold av lov om innskuddspensjon kapittel 5. Innskuddspremieplanen skal angi hvor stor del av årlig avkastning som skal tilføres premiereserven og benyttes som engangspremie for tillegg til pensjonsrettighetene.*

Kapittel 5 nr. II skal omfatte §§ 5-3 til 5-7 og skal lyde:

II. Ytelsesbasert alderspensjon

§ 5-7 første ledd bokstav b og c skal lyde:

- b) 70 prosent av den del av medlemmets lønn som ligger mellom 6 G og 12 G, og
- c) 0 prosent av den del av medlemmets lønn som overstiger 12 G.

Nåværende kapittel 5 nr. II blir kapittel 5 nr. III.

§ 5-8 nytt første ledd skal lyde:

(1) *Regulering av pensjonsytelsene kan skje ved endring av pensjonsplanen i samsvar med bestemmelsene i loven her.*

Nåværende første og annet ledd blir annet og tredje ledd.

Overskriften i § 5-9 skal lyde:

§ 5-9. *Nedsettelse av ytelsesbasert pensjon*

Kapittel 5 nytt nr. IV skal omfatte §§ 5-10 til 5-13 og skal lyde:

IV. Regulering av løpende pensjoner

Ny § 5-10 skal lyde:

§ 5-10. *Årlig regulering*

(1) *Midler tilført pensjonistenes overskuddsfond skal hvert år benyttes som engangspremie for tillegg til ytelsene til pensjonistene. Alle pensjoner skal gis samme prosentvise tillegg.*

(2) *Omfatter pensjonsordningen uførepensjon eller etterlattepensjoner i tillegg til alderspensjon, skal slike pensjoner gis samme prosentvise tillegg som i tilfelle gis til alderspensjon under utbetaling.*

(3) *Tillegg til pensjoner kan i et enkelt år prosentvis ikke overstige den prosentvise økning av folketrygdens grunnbeløp i året. Det kan likevel gis høyere tillegg for at reguleringen av pensjonene i året og de to foregående år til sammen skal svare til den prosentvise økning av grunnbeløpet i disse tre årene.*

Ny § 5-11 skal lyde:

§ 5-11. *Tilskudd til pensjonistenes overskuddsfond*

(1) *Er midlene i pensjonistenes overskuddsfond i et år ikke tilstrekkelige til å dekke engangspremien for tillegg etter § 5-10 i samsvar med den prosentvise økningen av folketrygdens grunnbeløp i året, kan foretaket bestemme at de nødvendige midler skal overføres fra premiefondet eller foretaket til overskuddsfondet.*

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12. *Overskudd i pensjonistenes overskuddsfond*

(1) *Overstiger midlene i pensjonistenes overskuddsfond i et år det beløp som trengs til engangspremie for tillegg til pensjoner fastsatt etter § 5-10, skal resten av midlene tilføres premiefondet, senest ved utgangen av året.*

Kapittel 5 nytt nr. V skal omfatte § 5-13 og skal lyde:

V. Utbetaling av pensjon

Ny § 5-13 skal lyde:

§ 5-13. *Grense for årlig utbetaling av engangsbetalt alderspensjon*

(1) *Årlig utbetaling av alderspensjon kan ikke overstige differansen mellom 10,2 G og beregnet folketrygd etter § 5-5 første ledd for lønnsgrunnlag lik 12 G, der grunnpensjonen settes til grunnbeløpet.*

(2) Gir premiereserven grunnlag for større årlige utbetalinger enn det som framkommer av første ledd, skal utbetaling av alderspensjon fordeles over flere år.

(3) Dersom institusjonen ikke garanterer alderspensjonen, skal pensjonen i ett enkelt år ikke være større enn at samme alderspensjon etter beregningsgrunnlaget vil kunne utbetales hvert år i gjenværende utbetalingsperiode.

§ 6-3 første ledd skal lyde:

(1) Uførepensjonen skal svare til den alderspensjon medlemmet ville ha rett til etter regelverket dersom lønnen på tidspunktet for uførheten og den tjenestetid som følger av § 4-3 tredje ledd legges til grunn.

§ 7-1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Dør medlemmet før pensjonsalderen er oppnådd, skal den tjenestetid som følger av § 4-3 tredje ledd legges til grunn.

§ 7-2 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom det også utbetales barnepensjon, skal ektefeltepensjon likevel løpe inntil retten til barnepensjon opphører i henhold til § 7-1 annet ledd første punktum.

§ 7-4 første ledd annet punktum skal lyde:

Dør medlemmet før fastsatt pensjonsalder, skal den tjenestetid som følger av § 4-3 tredje ledd legges til grunn.

§ 8-4 første ledd skal lyde:

(1) Pensjonsordningens midler skal forvaltes i samsvar med de regler for kapitalforvaltning i livsforsikringselskaper og pensjonskasser som gjelder til enhver tid med mindre det i samsvar med bestemmelse i regelverket avtales forvaltning med investeringsvalg etter reglene i kapittel 11.

§ 8-5 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Bestemmelsene i paragrafen her gjelder ikke for så vidt annet følger av regler gitt med hjemmel i § 9-7 eller av reglene om avkastning av investeringsportefølje i kapittel 11.

§ 8-6 annet ledd skal lyde:

(2) Vedtektene for en pensjonskasse kan fastsette at en del av overskuddet etter § 8-1 i lov om forsikringsvirksomhet av 10. juni 1988 nr. 39, skal tilbakeholdes i pensjonskassen.

Kapittel 9 nytt nr. I skal omfatte §§ 9-2 til 9-5 og skal lyde:

I. Pensjonsordning med ytelsesbasert alderspensjon

Kapittel 9 nytt nr. II skal omfatte §§ 9-6 til 9-8 og skal lyde:

II. Pensjonsordning med engangsbetalt alderspensjon

Ny § 9-6 skal lyde:

§ 9-6. Innskuddspremie m.v.

(1) Pensjonsordningen skal tilføres innskuddspremie for medlemmene i samsvar med det som er fastsatt i innskuddspremieplanen.

(2) Omfatter pensjonsordningen også uførepensjon og etterlattpensjon, skal pensjonsordningen hvert år også tilføres årets premier for slike ytelser, jf. § 9-2 første ledd. § 9-3 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(3) Kostnader etter beregningsgrunnlaget skal dekkes i tillegg til premie etter første og annet ledd.

Ny § 9-7 skal lyde:

§ 9-7. Avkastning

(1) Kongen kan fastsette at premiereserven for opp-tjent alderspensjon, i tillegg til midler tilført etter beregningsgrunnlaget, årlig skal tilføres en bestemt del av overskudd eller annen avkastning som tilføres pensjonsordningen.

Ny § 9-8 skal lyde:

§ 9-8. Grense for innskuddspremie

(1) Kongen kan fastsette nærmere regler om at innskuddspremie for alderspensjon ikke skal overstige et fastsatt beløp for hvert medlem eller en fastsatt prosent av medlemmets lønn. Det kan fastsettes ulike proSENTsatter for lønn inntil 6 G og for de deler av lønnen som ligger mellom 6 G og 12 G.

(2) Ved beregning av innskuddspremie etter innskuddspremieplanen kan det ikke benyttes høyere beløp eller proSENTsatter enn det som til enhver tid er fastsatt av Kongen i henhold til paragrafen her.

§ 10-2 første ledd bokstav c skal lyde:

c.) overskudd som etter § 8-5 eller § 5-12 tilordnes foretaket,

§ 10-3 første ledd bokstav a og b skal lyde:

a. årets premie for pensjonsordning etter § 9-2 og § 9-6,
b. overføring til pensjonistenes overskuddsfond etter § 5-11,

§ 10-3 første ledd ny bokstav e skal lyde:

e. overføring som nevnt i § 11-1 fjerde ledd.

Kapittel 11 skal lyde:

Kapittel 11. Pensjonsordning med investeringsvalg

§ 11-1. Ytelsesbasert foretakspensjon med investeringsvalg

(1) Foretaket kan i samsvar med bestemmelser i regelverket avtale at midler tilsvarende pensjonsordningens premiereserve for alderspensjon skal forvaltes som en investeringsportefølje tilordnet pensjonsordningen.

(2) Før foretaket endrer sammensetningen av investeringsporteføljen, skal styringsgruppen gis anledning til å uttale seg.

(3) Avkastning ut over det som er lagt til grunn i ordningens beregningsgrunnlag overføres premiefondet. Er avkastningen på den del av investeringsporteføljen som motsvarer premiereserve knyttet til pensjoner under utbetaling høyere enn lagt til grunn i ordningens beregningsgrunnlag tilføres overskytende avkastning pensjonistenes overskuddsfond.

(4) Er avkastningen på investeringsporteføljen i en regnskapsperiode ikke så stor som forutsatt i beregningsgrunnlaget for pensjonsordningen, skal institusjonen straks kreve at differansen blir dekket ved overføring fra premiefondet eller ved tilskudd fra foretaket, med mindre differansen dekkes under avkastningsgaranti som nevnt i § 11-5 tredje ledd. Institusjonen svarer overfor de forsikrede for at differansen blir dekket.

§ 11-2. Individuell investeringsportefølje

(1) Når pensjonsordningen har engangsbetalt alderspensjon, kan foretaket i samsvar med bestemmelse i regelverket avtale at det skal opprettes egen pensjonskonto for hvert medlem og at hver pensjonskonto skal tilordnes en investeringsportefølje tilsvarende premiereserven for den alderspensjon medlemmet har opptjent.

(2) Kontohaveren skal ha adgang til å endre investeringsporteføljen. Kostnadene ved endring belastes pensjonskontoen eller dekkes av kontohaveren.

(3) Avkastningen på investeringsporteføljen skal hvert år tilføres pensjonskontoen. Kontohaveren bærer risikoen for at verdien av investeringsporteføljen blir redusert, når annet ikke er fastsatt i regelverket eller ved avtale med institusjonen.

(4) Midler knyttet til egen pensjonskonto kan bare flyttes til en annen institusjon etter reglene i § 8-7.

§ 11-3. Premiefond med investeringsportefølje

(1) Foretaket kan avtale at midler i premiefondet skal forvaltes som en investeringsportefølje. Foretaket skal ha adgang til å endre investeringsporteføljen.

(2) Avkastningen på investeringsporteføljen skal hvert år tilføres premiefondet. Foretaket bærer risikoen for at verdien av investeringsporteføljen blir redusert, når annet ikke er avtalt med institusjonen.

§ 11-4. Krav til investeringsportefølje

(1) En investeringsportefølje kan bestå av

- a) andeler i verdipapirfond,
- b) andeler i en særskilt investeringsportefølje, og
- c) kontanter og tilsvarende likvider.

(2) En særskilt investeringsportefølje sammensettes etter retningslinjer fastsatt av institusjonen. Verdipapirfondloven §§ 4-4 til 4-7 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 11-5. Registrering og endring av investeringsportefølje

(1) Eiendeler tilordnet den enkelte investeringsportefølje skal registreres slik at det til enhver tid er klart hvilke eiendeler som inngår i porteføljen.

(2) Ved endring av en investeringsporteføljes sammensetning skal markedsværdien av eiendelene legges til grunn ved avregningen.

(3) Knytter institusjonen avkastningsgaranti til en investeringsportefølje, skal institusjonen kreve særskilt godtgjørelse for dekning av garantirisikoen.

§ 13-2 fjerde ledd skal lyde:

(4) Tredje ledd annet punktum gjelder tilsvarende dersom beregningsgrunnlaget for den nye pensjonsordningen innebærer endring som nevnt i § 5-8 tredje ledd.

§ 13-4 første ledd tredje punktum skal lyde:

Før overføringen skal overskudd i en tidligere ordning være fordelt etter reglene i §§ 5-10, 5-12 og 8-5.

§ 14-1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Før delingen av midlene skal overskudd i pensjonsordningen være fordelt etter reglene i §§ 5-10, 5-12 og 8-5.

§ 15-3 annet ledd annet punktum skal lyde:

Før fordelingen skal overskudd være fordelt etter reglene i §§ 5-10, 5-12 og 8-5.

Ny § 15-5 skal lyde:

§ 15-5. Omdanning

(1) Omdanning av pensjonsordning med ytelsesbasert alderspensjon til en ordning med engangsbetalt alderspensjon, eller omvendt, gjennomføres ved at det blir foretatt nødvendige endringer i regelverket og pensjonsplanen.

(2) Premiereserve for rett til pensjon opptjent før omdanningen skal benyttes til å sikre rett til pensjon etter den nye pensjonsplanen. §§ 5-8 og 5-9 gjelder tilsvarende. Skal pensjonsordningen etter omdanningen ha ytelsesbasert alderspensjon, gjelder reglene om medregning av tjenestetid i § 4-12 tilsvarende ved beregningen av medlemmenes rett til pensjon etter den nye pensjonsplanen.

(3) Er premiereserven for rett til pensjon opptjent før omdanningen ikke tilstrekkelig til å sikre retten til pensjon etter den nye pensjonsplanen, dekkes det manglende ved overføring fra premiefondet eller ved tilskudd fra foretaket.

(4) Omdanning av en pensjonsordning er uten innvirkning på de rettigheter som tilkommer personer som får utbetalt pensjon.

§ 16-2 første ledd skal lyde:

(1) Regelverket for pensjonsordninger som er opprettet før loven er trådt i kraft, skal være endret i samsvar med kravet i § 2-1 fjerde ledd senest to år etter at loven trådte i kraft.

§ 16-2 tredje ledd bokstav b annet punktum skal lyde:

Bestemmelsene i § 3-11 og § 5-1 tredje ledd første punktum gjelder arbeidstakere som har nådd pensjonsalderen etter det tidspunkt som er nevnt i første punktum.

§ 16-2 fjerde ledd første punktum skal lyde:

(4) For pensjonsordninger opprettet før loven trådte i kraft, gjelder § 4-2 første ledd bare opptjening av pensjon på grunnlag av tjenestetid etter at regelverket er endret som nevnt i første ledd.

§ 16-2 sjettede ledd skal lyde:

(6) Bestemmelsene i § 4-5 gjelder arbeidstakere som når pensjonsalderen etter at regelverket er endret som nevnt i første ledd.

§ 16-2 niende ledd nytt annet punktum skal lyde:

Bestemmelsen i § 5-1 tredje ledd gjelder arbeidstakere som har nådd pensjonsalderen etter dette tidspunkt.

§ 16-2 tiende ledd nytt annet punktum skal lyde:

Regulering av pensjoner etter §§ 5-10 til 5-12 foretas første gang etter at pensjonistenes overskuddsfond er tilført overskudd etter § 8-5 annet ledd.

§ 16-2 fjortende ledd første punktum skal lyde:

Dersom en pensjonsordning opprettet før loven trådte i kraft, har premiereserve etter § 9-1 som ikke er tilstrekkelig dersom opptjent pensjon for alle medlemmene beregnes etter § 4-2 første ledd på grunnlag av samlet tjenestetid i foretaket, skal manglende premiereserve tilføres fra premiefondet eller fra foretaket innen 10 år etter at loven er trådt i kraft.

§ 16-2 tjuende ledd skal lyde:

(20) *For pensjonsordninger som er opprettet før loven er trådt i kraft, gjelder §§ 11-1 og 11-3 fra det tidspunkt regelverket for pensjonsordninger er endret i samsvar med første ledd.*

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-46 første ledd ny bokstav d og e skal lyde:

d. pliktig tilskudd i henhold til lov om foretakspensjon § 11-1 fjerde ledd.

e. kostnad i henhold til lov om foretakspensjon § 11-5 tredje ledd.

§ 6-47 bokstav b skal lyde:

b. den trygdedes tilskudd til foretakspensjonsordning i arbeidsforhold, som omhandlet i § 6-46 første ledd a, e og tredje ledd.

III

I lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet m.v. (forsikringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endring:

§ 8-2 annet ledd skal lyde:

Forsikringsfondet skal minst utgjøre forskjellen mellom kapitalverdien av selskapets fremtidige forpliktelser som nevnt i første ledd og kapitalverdien av de fremtidi-

ge nettopremier (*prospektiv beregningsmetode*). *For forsikringer med investeringsvalg uten avkastningsgaranti, der beregninger etter en prospektiv metode ikke kan benyttes, skal avsetninger til forsikringsfondet utgjøre verdien av den investeringsporteføljen som forsikringen er tilordnet.*

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at endringene under I og III skal tre i kraft til ulik tid. Kongen kan gi overgangsregler til endringene under I og III.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Videre var innstillet:

B

Stortinget ber Regjeringen innen utgangen av februar 2001 fremme forslag som åpner for kollektivt investeringsvalg for engangsbetalt foretakspensjon, samt med kollektivt investeringsvalg i innskuddspensjon, basert på Kredittilsynets forslag, samt finanskomiteens føringer i Innst. O. nr. 2 (2000-2001) om lov om innskuddspensjon.

Presidenten: B blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

V o t e r i n g i s a k n r. 7

Presidenten: Under debatten er det satt fram tre forslag. Det er:

- forslag nr. 1 og 2, fra Siv Jensen på vegne av Framskrittspartiet og Høyre
- beriktiget forslag nr. 3, fra Ingebrigt S. Sørfonn på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre

Forslaget fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utsette ikrafttredelse av eiendomsskatteloven § 8 til 1. januar 2002.»

Dette forslaget blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slike vedtak til

I o v e r :

A

L o v

om endring i lov 6. juni 1975 nr. 29 om
eigedomsskatt til kommunane

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

I

§ 8 fjerde ledd skal lyde:

Verdet (taksten) av anlegg som nemnt i skatteloven § 18-5 første leden skal ikkje setjast lågare enn *kr. 1,10 / kWh* av grunnlaget for naturressursskatten for anlegget sett ved likninga året før skatteåret.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med skatteåret 2001.

Presidenten: Her har Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre varslet at de vil gå imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 56 mot 19 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 20.06.46)

Videre var innstillet:

B

L o v

om endringer i lov 29. november 1996 nr. 68
om skatt til Svalbard

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endringer:

I

§ 2-3 nytt tredje ledd skal lyde:

Skatt skal ikke svares av inntekt av fast eiendom eller anlegg med tilbehør som ligger utenfor Svalbard.

II

§ 3-1 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Ved anvendelsen av bestemmelsene om gjelds- og gjeldsrentefordeling i skatteloven §§ 4-31 og 6-91 likestilles unntak fra skattlegging på Svalbard etter denne lov med unntak fra skattlegging i Norge etter overenskomst med fremmed stat.

III

Endringen under I trer i kraft fra og med inntektsåret 2001. For skattytere som nevnt i lov om skatt til Svalbard

§ 1-3 annet ledd trer endringen under II i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2000. For skattytere som nevnt i lov om skatt til Svalbard § 1-3 første ledd trer endringene under II i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2001.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

C

L o v

om endringer i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om
skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 4-2 første ledd bokstav i skal lyde:

grunnfondsbeviskapital, *samt overkursfond og utjevningsfond i sparebanker,*

§ 6-32 annet ledd første punktum skal lyde:

Minstefradrag beregnes særskilt for hver person som lignes under ett etter §§ 2-10, 2-12 a annet punktum og 2-14 første ledd.

§ 12-2 bokstav b skal lyde:

pensjon, føderåd samt livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold. Som personinntekt regnes likevel ikke barnpensjon til barn som *ikke er fylt 17 år ved utløpet av inntektsåret.*

§ 14-5 fjerde ledd bokstav b skal lyde:

Tap på utestående kundefordringer kan nedskrives med virkning for inntektsfastsettelsen. Nedskrivningen beregnes ved hjelp av en nedskrivningsfaktor som settes lik forholdet mellom

1. endelig konstatert tap på kundefordringer fratrukket merverdiavgift i løpet av det inntektsåret nedskrivningen gjelder og i det foregående året, og
2. de siste to års kredittsalg, fratrukket merverdiavgift, multiplisert med et faktortall som fastsettes av departementet.

II

§ 4-31 nytt første til tredje ledd skal lyde:

(1) Når skattyter som nevnt i § 2-1 og § 2-2 har fast eiendom, eller utøver eller deltar i virksomhet i utlandet, og formue i slik fast eiendom eller virksomhet er unntatt fra skattlegging i Norge etter overenskomst med fremmed stat, skal skattyters fradrag for gjeld begrenses etter reglene i annet til fjerde ledd.

(2) Regnskapspliktig skattyter, jf. regnskapsloven § 1-2 første ledd, gis ikke fradrag for gjeld som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i

virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på bokført verdi i regnskap oppgjort i samsvar med regnskapsloven.

(3) Ikke regnskapspliktig skattyter gis ikke fradrag for gjeld som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på ligningsmessig verdi.

Nåværende annet og tredje ledd blir nytt fjerde og femte ledd.

§ 4-31 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i første til tredje ledd.

§ 6-91 skal lyde:

(1) Når skattyter som nevnt i § 2-1 og § 2-2 har fast eiendom, eller utøver eller deltar i virksomhet i utlandet, og inntekt fra slik fast eiendom eller virksomhet er unnatt fra skattlegging i Norge etter overenskomst med fremmed stat, skal skattyters fradrag for gjeldsrenter begrenses etter reglene i annet til fjerde ledd.

(2) Regnskapspliktig skattyter, jf. regnskapsloven § 1-2 første ledd, gis ikke fradrag for gjeldsrenter som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på bokført verdi i regnskap oppgjort i samsvar med regnskapsloven.

(3) Ikke regnskapspliktig skattyter gis ikke fradrag for gjeldsrenter som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på ligningsmessig verdi.

(4) Når det foreligger samtykke fra departementet som omhandlet i § 2-37 fjerde ledd, medtas ved fradragsberegningen rente av den delen av det utenlandske selskapets gjeld som etter forholdsmessig fordeling faller på verdien av selskapets eiendeler eller anlegg m.v., i den utstrekning skattyteren anses som eier av disse, jf. § 4-31 fjerde ledd.

(5) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i denne bestemmelse.

III

§ 2-1 syvende ledd annet punktum oppheves.

§ 2-2 sjettede ledd annet punktum oppheves.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det skal så votes over forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet og Høyre. Forslaget lyder:

«I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 8-12 oppheves

Nåværende §§ 8-13 til 8-20 blir §§ 8-12 til 8-19.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 52 mot 23 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 20.07.58)

Videre var innstillet:

IV

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2000.

For skattytere som nevnt i skatteloven § 2-2 første ledd trer endringene under II i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2000. For skattytere som nevnt i skatteloven § 2-1 første ledd trer endringene under II i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2001.

Endringene under III trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2001.

Presidenten: Her foreligger et avvikende forslag, forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet og Høyre. Forslaget lyder:

«IV skal lyde:

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2000.

Endringene under II og III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2001.»

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre bifaltes innstillingen med 55 mot 21 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 20.08.40)

Videre var innstillet:

D

L o v

om endring i overgangsregel til lov 14. april 2000 nr. 30 til lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

Overgangsregel til lov 14. april 2000 nr. 30 til lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) skal lyde:

Selskap innenfor ordningen som før denne lovs ikrafttreden har stilt garanti eller sikkerhet til fordel for skattyter utenfor ordningen med direkte eller indirekte eierinteresser i selskapet, må avvikle garanti- eller sikkerhetsstillelsen innen 1. januar 2005. Tilsvarende gjelder for sikkerhetsstillelse til fordel for selskap som slik skattyter har direkte eller indirekte eierinteresser i, eller til skattyters nærstående, jf. skatteloven § 8-12.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

Presidenten: Fremskrittspartiet og Høyre har her varslet at de støtter komiteens innstilling subsidiært.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovenes overskrifter og lovene i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovenes overskrifter og lovene i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtakene vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 8

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Møtet hevet kl. 20.10.
